No 2272 Zaterdag 13 October 1934 51ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Tel. 47
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Algemeen Belang.

(2)

Zooals we in ons vorig artikel hebben gezien, moet het staatsdoel een aanvullend karakter hebben en gelegen zijn in de voorziening van de burgers van alles wat noodig is voor een goed leven.

Volgens St. Thomas van Aquine is daarvoor noodig:

1°. dat er de eenheid van de vrede heerscht
2°. dat de menigte gericht wordt op het goede,
3°. dat er een voldoende voorraad is van die zaken, welke voor een goed leven noodig zijn.

Onder dit laatste vallen dan niet alleen de materieele levensbehoeften, maar alle tijdelijke natuurlijke goederen n.l.:

a) lichamelijke goederen als gezondheid en lichaamkracht,
b) geestelijke goederen als wetenschappen en kunst,
c) uitwendige goederen als woning en kleeding.

Als nu regeeren is: dat wat geregeerd wordt, op passende wijze tot zijn doel brengen (volgens St. Thomas) dan is het wel duidelijk dat de zorg voor de materieele welvaart slechts een onderdeel van de regeeringstaak uitmaakt. Vooral in deze tijden van economische moeilijkheden dreigt dit vergeten te worden.

Men kan zich dan ook gemakkelijk omstandigheden voorstellen, waarbij de zorg voor het materieele welzijn plaats zal moeten maken voor andere factoren, die van meer primair belang zijn. Een van de eerste belangen van de staat is b.v. gelegen in de macht tot uitoefening van haar taak. Het staatsbestaan mag niet aangetast worden. Daarom zullen verdediging naar binnen en naar buiten zwaarder wegen als financieele belangen.

Het zou zelfs kunnen gebeuren (vermoedelijk niet in deze dagen) dat nòg meerdere welvaart in een bepaald land met een bepaalde bevolking een beslist nadeelige invloed op het goede leven van de burgers zou uitoefenen, in een dergelijk geval zou het werkelijke algemeene belang moeten gaan voor de materieele welvaart.

Maar dat onderdeel van de staatstaak, de zorg voor de materieele welvaart, kan niet inhouden dat de overheid moet zorgen voor ieders persoonlijke welvaart. De staat kàn er niet voor zorgen dat een winkelier die slechte waren tegen hooge prijzen verkoopt, zijn klanten niet verliest. Een bepaling, waardoor ieder gedwongen zou zijn steeds bij dezelfde zaken te koopen, zou iedereen onjuist en belachelijk vinden. Het zou tirannie zijn, want de staat zou zijn bevoegdheden te buiten gaan door het miskennen van zijn taak.

En evenmin kan de overheid verhinderen dat een arbeider, die zijn werk niet naar behooren verricht, ontslagen wordt.

Het is slechts de taak van de staat te zorgen voor datgene wat voor de burgers de noodzakelijke voorwaarde is om hun bijzondere welvaart te kunnen nastreven. Behalve de organisatie en instandhouding van de staat zelf, behoort hiertoe op de eerste plaats de bescherming van de natuurlijke en verworven rechten der burgers. Deze rechtsbescherming behoort echter niet alleen op papier voor iedereen te bestaan; het is wel degelijk overheidstaak ervoor te zorgen dat in de praktijk van het leven ook iedereen deze rechten kan doen gelden. Om die reden eischt de rechtszekerheid van de minder ontwikkelden en de minder gefortuneerden bijzondere overheidszorg.

Een tweede noodzakelijke voorwaarde voor ieders welvaart is gelegen in de overheidshulp in die zaken, waar aanwending aller krachten of aanvulling van de ontoereikende krachten van de burgers noodig of doelmatig is. Dat wil niet zeggen dat iedere overheidsmaatregel op zichzelf beschouwd in het belang van allen moet zijn. Door proportioneele verdeeling van haar bemoeiingen moet de overheid de belangen van allen gelijkelijk behartigen. Ook is het niet noodig dat de maatregel zelf noodzakelijk is; wel moet de overheidshulp onmisbaar zijn. Is de maatregel tevens noodzakelijk, dan *moet* de overheid ingrijpen; is de maatregel gewenscht, dan *mag* zij het doen zonder haar bevoegdheid te buiten te gaan.

Maar op de derde plaats rust op de Staat de plicht om op middelen te zinnen die het waarachtig volkswelzijn kunnen verhoogen.

St. Thomas zegt hiervan:

„Niet enkel dat hij de ingeslopen misbruiken keeren, verstoorde sociale orde herstellen, verbroken evenwicht tusschen onderscheidene groepen terugbrengen moet tot organische en hiërarchische eenheid. Ook niet enkel behoort hij, wat onvolmaakt bleef, aan te vullen. Zijn zorg moet vóórziend zijn. Waar nieuwe wegen vermoed worden, die kunnen leiden tot meerder volksgeluk, moet de Staat niet schuwen, die voor de Maatschappij te banen, de in haar sluimerende krachten tot vruchtbaarder werkzaamheid op te wekken."

„Het doel van de Staat is in 't kort: voor elken nijveren burger de gelegenheid te openen en open te houden tot zedelijke en stoffelijke vervolmaking van zijn leven.

Hiermede hopen wij onze opvatting van de overheidstaak nog eens te hebben belicht. Wil men deze taak samenvatten met het woord „algemeen belang" — dan hebben wij daartegen geen enkel bezwaar. Men mag dan echter niet vergeten dat de zorg voor de materieele welvaart slechts een bescheiden onderdeel ervan vormt en dat het belang van het „denkend deel der natie" er absoluut niet identiek mede is.

Wil men daarentegen de materieele welvaart gelijk stellen met het algemeen belang, dan zou de staatstaak verschillende zaken van veel grooter gewicht omvatten dan in deze beperkte opvatting zou zijn besloten.

Wortspielerei heeft geen nut. Het doel van de staatsgemeenschap moet worden ingezien en naar dat doel behooren alle overheidsmaatregelen te worden beoordeeld. En hoogstens de „zwakke broeders" zouden daaraan bijzondere rechten kunnen ontleenen.

SOCIALE HOEK.

Quadragesimo Anno en Curaçao.

Nadat door Q. A. de wanverhoudingen in het bestaande kapitalistische stelsel zijn aangewezen, worden de verschillende vormen van socialisme behandeld die tegen dit systeem in verzet zijn gekomen.

Men hoort in den laatsten tijd dikwijls de meening verkondigen „zij *maken* den menschen tot socialisten." Met „zij" worden dan gewoonlijk de groote maatschappijen bedoeld. En het kan niet worden ontkend, dat, voor zoover juist de groot-bedrijven hoofdzakelijk schuld zijn van de bestaande wantoestanden, het ook aan hen te wijten is dat zoo velen niet langer meer kunnen berusten in de huidige orde.

Het is echter niet op de eerste plaats de schuld van de groote ondernemingen dat de ontevredenen in hun hervormingswenschen te ver gaan, en denkbeelden verkondigen die — in tegenstelling met het kapitalistische stelsel — *in zich* verkeerd zijn. Wat het katholieke deel — en eigenlijk ook wat het Christelijke en Israelitische deel van de menschheid betreft, zal *die* schuld eerder gezocht moeten worden in onvoldoende kennis van eigen leer.

Op de eerste plaats wordt dan door Q. A. het Communisme veroordeeld, dat „een allerheftigsten klassenstrijd en algeheele vernietiging van den privaat-eigendom" propageert. Het zou overbodig zijn thans nog uiteen te zetten om welke redenen dit voor ons niet aanvaardbaar is. De Paus vervolgt dan echter:

„Ofschoon Wij het overbodig achten tegen den goddeloozen en onrechtvaardigen aard van het Communisme te waarschuwen, toch kunnen Wij niet zonder groote droefheid de zorgeloosheid gadeslaan van hen, die deze dreigende gevaren gering schijnen te achten".

Ook hier op Curaçao is eenige mate gewaarschuwd voor het gevaar van communistische denkbeelden en het is opmerkelijk dat juist zij, die de eerste slachtoffers zouden worden, dat gevaar — hier zoo goed als elders — zoo laag aanslaan. Die houding roept herinneringen wakker aan de tijden voor alle groote revoluties: vage sympathieën bij de groote massa der bevolking en in de leidende kringen onkunde van wat er in de hoofden van de „lagere" klassen omgaat. Alleen is thans het begrip „lagere klassen" uitgebreider te nemen als ooit tevoren. Hier — als in vele andere landen — zullen misschien nog weinig aanhangers van het communisme gevonden worden; maar als de mentaliteit, de geest van een bevolking geschikt is voor opname van een idee, kan de geleidelijke verbreiding in uiterst korte tijd plaats vinden.

Wij herinneren, ter staving hiervan — aan de ervaringen door verschillende missionarissen opgedaan. Een bekend voorbeeld is dat van de R. K. missionaris die zijn leven temidden der heidenen doorbracht zonder eenig positief resultaat te zien van zijn werk. Na zijn dood kon echter zijn opvolger in korte tijd de geheele bevolking zonder moeite tot het Christendom bekeeren.

Q. A. vervolgt dan ook:

„En des te zwaarder is de laksheid te veroordeelen van hen, die nalaten toestanden te veranderen of uit den weg te ruimen, welke de gemoederen der bevolking verbitteren."

Er bestaat echter een partij, die nog wel de naam van het socialisme heeft behouden, maar ten deele van zijn eigen grondstellingen is teruggekomen. Die vorm van socialisme heeft echter weinig redenen meer nog langer die naam te dragen. Q. A. schrijft van deze richting:

„De klassenstrijd gaat bij hen over in een zeker niet af te keuren wisseling van gedachten, die haar grond vindt in een streven naar rechtvaardigheid.

Ook de oorlog aan de privaateigendommen wordt zoodanig getemperd, dat tenslotte niet het bezit van productiegoederen in zich wordt aangevallen, maar een zekere sociale overheersching, die de eigendom, tegen alle recht in, heeft bemachtigd.

En inderdaad komt een dergelijke heerschappij niet aan de bezitters zelf toe, maar aan den Staat. Terecht ook kan men ervoor opkomen, dat bepaalde soorten van goederen voorbehouden moeten worden aan de Staat, omdat zij een zoo groote heerschappij met zich meebrengen, als aan privaatpersonen niet in handen kan worden gegeven, zonder de gemeenschap te benadeelen.

Dergelijke rechtvaardige eischen en verlangens hebben niets meer dat zij strijdig zou zijn met de christelijke waarheid en veel minder zijn zij uitsluitend aan het socialisme eigen."

Teneinde de schijn te vermijden hier een persoonlijke opvatting te verkondigen, zullen wij aan het bovenstaande citaat van Q. A. niets toevoegen.

Intusschen zijn niet alle socialistische richtingen reeds zoover gekomen; het grootste deel hangt nog steeds de klassenstrijd of de afschaffing van de privaateigendom aan — zij het in gematigde vorm. En deze stellingen kunnen nooit door een katholiek worden aanvaard. En zelfs die uiterst gematigde vorm die, wat klassenstrijd en eigendom betreft, zich heeft gezuiverd van alles wat met de rechtvaardigheid in strijd is, is daarom nog niet in overeenstemming met de christelijke maatschappijleer.

Q. A. zegt:

„Het bezit van een zoo groot mogelijken overvloed van goederen wordt zoo hoog aangeslagen, dat de hoogere goederen van den mensch — de vrijheid allerminst uitgezonderd — worden achtergesteld en zelfs opgeofferd aan de eischen van een zoo hoog mogelijke productie". De Paus laat hierop deze conclusie volgen:

„Al houdt het Socialisme, zooals alle dwalingen, eenige waarheid in, toch steunt het op een leer van de menschelijke maatschappij, die niet met het ware Christendom.

Religieus Socialisme, christelijk Socialisme is innerlijke tegenspraak: niemand kan tegelijk een goed katholiek zijn en tevens een waar socialist."

Q. A. vindt het noodig in dit verband nog te wijzen op een misvatting die aan de R.K. Kerk veel afbreuk heeft gedaan; er is n.l. een tijd geweest dat de arbeiders ons verweten dat de kerk alleen aan de belangen van de rijken dacht. Door de minder ontwikkelden wordt zoo spoedig de praktijk van rijke katholieken vereenzelvigd met de katholieke leer — vooral als bv. de schijn wordt gewekt dat die personen algemeen ook als goed katholiek worden beschouwd.

De Paus neemt hiertegen onomwonden stelling, waar Hij schrijft:

„Hij is zeer zeker te betreuren, dat er zelfs nu nog worden gevonden, die, hoewel zij belijden katholiek te zijn, er toch niet voor terugschikken de arbeiders uit winstbejag uit buiten.

Ja, er worden er gevonden, die zelfs de godsdienst misbruiken en met zijn gezag een onrechtvaardige uitbuiting trachten te dekken om zich tegen de maar al te rechtvaardige eischen der arbeiders veilig te stellen.

Nooit zullen wij nalaten de handelwijze van die menschen ten sterkste af te keuren. Zij zijn de oorzaak, dat de Kerk, — zij het ten onrechte — den schijn heeft kunnen wekken aan den kant der rijken te staan."

Het ergste is misschien dat van dergelijke menschen wel eens gezegd wordt dat zij Roomscher zijn als de Paus. Zij zijn echter in hun handelingen niet alleen niet Roomscher — maar zelfs niet eens Roomsch!

De Ambachtsschool.

III.

Zooals ik voor twee weken al gezegd heb is de nijverheidsonderwijswet in werking getreden op 1 Jan. 1921.

Deze wet regelde eindelijk het lang verwaarloosde lager en middelbaar vakonderwijs en is dus voor het vakonderwijs en derhalve ook voor de talooze belanghebbenden van het grootste gewicht.

Enkele belangrijke wetsartikelen mogen thans hier volgen.

Art. I 1ste lid. Het Nijverheidsonderwijs heeft ten doel op den grondslag en met voortzetting van het algemeen vormend onderwijs op te leiden voor ambacht, nijverheid, scheepvaart enz.

Hierna volgen nog eenige meisjesopleidingen waar we ons niet in zullen verdiepen.

2e lid. Het wordt onderscheiden in:
a. Schoolonderwijs.
b. Onderwijs volgens het leerlingstelsel.

Er mocht toen verwacht worden, dat beide stelsels zich onder gelijke voorwaarden zouden kunnen ontwikkelen, niet tegenover elkander, maar naast elkander.

Dus de eene soort, hier het onderwijs volgens het leerlingstelsel, als noodzakelijke aanvulling van het schoolonderwijs, omdat invoering van dit laatste niet altijd en overal mogelijk is, hetzij om financieele redenen, hetzij om redenen, verband houdende met bepaalde vakeischen en vaktoestanden.

Na het inwerking treden van de Nijverheids onderwijswet was de toestand van 's lands financiën, hetzij dit al dan niet juist was, oorzaak, dat van subsidieering van het nijverheidsonderwijs volgens het leerlingstelsel, niet veel is gekomen omdat de uitbreiding van het schoolonderwijs voor het grootste gedeelte werd stop gezet.

Dat was om verschillende redenen te betreuren. Niet alleen omdat de stopzetting der uitbreiding van het schoolonderwijs beteekent, voor een groot gedeelte der toekomstige werklieden, gemis aan een behoorlijke vakopleiding en voor de industrie gemis aan geschoolde werkkrachten; maar ook omdat de hier genoemde noodzakelijke aanvulling van het schoolonderwijs niet kan worden gemist; omdat de industrie niet verstoken mag blijven van de bij dit stelsel opgeleide werklieden; maar bovenal omdat de kinderen, die met dit stelsel zouden kunnen worden bereikt, nu de opleiding missen, die voor hen van zulk een groote beteekenis is.

Het zou eveneens verbeterd hebben de verhouding en vooral de samenwerking tusschen de voorstanders van de beide stelsels.

Hoewel deze verhouding wel beter is geworden dan vroeger, zij getuigt van veel meer onderlinge waardeering dan voorheen, kan toch niet gesproken worden, dat als gevolg van de tot stand koming en invoering van de Nijverheidsonderwijswet een goede samenwerking is ontstaan.

Dit is te betreuren, omdat beide stelsels hun voordeelen en ook hun nadeelen hebben en samenwerking van hen, die met het geven van dat onderwijs zijn belast en daarbij verschillende ervaringen hebben opgedaan, ook de beide stelsels moet ten goede komen.

Het is daarom zeer wenschelijk dat de vakopleiding gedeeltelijk in de nijverheidsschool en gedeeltelijk in de fabriek of werkplaats wordt gegeven.

B.v. 2 jaar op de ambachtsschool en 1 jaar in de fabriek of werkplaats.

Dat jaar wat dan in de werkplaats zou worden doorgebracht zou dan aangevuld moeten worden door avondschoolonderwijs. Hierbij staan dan de leerlingen nog steeds onder contrôle van de Ambachtsschool, zoodat er dan op deze manier samenwerking is met de Ambachtsschool en de werkplaats waarin de jongens overdag werken.

Op deze manier hebben we dan een twee jarige ambachtsschool met drie jaar theorie opleiding.

Dit stelsel is nu op eenige scholen in Nederland voor twee jaar toegepast met goed gevolg, en wel dat nu diverse ambachtsscholen met 3 jarige opleiding in 2 jarige worden omgezet.

Als voordeelen van dit stelsel zou kunnen worden genoemd:

I. dat daardoor een grooter aantal jongelieden kan worden bereikt, dat anders van eenige vakopleiding zou verstoken blijven.

Dit temeer omdat, zooals de toestand op 't oogenblik is, eerst de geheele cursus van 2 jaar moet worden afgewerkt, voordat nieuwe leerlingen aangenomen kunnen worden.

II. dat het goedkooper is dan algeheele vakschoolopleiding.

III. dat de aanstaande vaklieden op jongere leeftijd in de fabriek of werkplaats komen.

Op hoe jeugdiger leeftijd zij in practijk komen, hoe beter zij zich zullen aanpassen aan het fabrieksleven.

Als noodzakelijke voorwaarde moet dan echter worden gesteld, dat de omstandigheden, waaronder zij dien leertijd in de fabriek of werkplaats doorbrengen, aan de te stellen eischen moeten voldoen; deze eischen zijn van paedagogische en zedelijke aard.

Een ander artikel, n.l. art. 7 der Nijverheidsonderwijswet schrijft voor dat niemand aan openbare of uit openbare klassen gesubsidieerde bijzondere scholen onderwijs mag geven, die niet in het bezit is der bewijzen
a. van bekwaamheid,
b. van zedelijkheid.

Het behoeft geen betoog dat a en b onafscheidelijk bij elkaar hooren even goed als dat op dit krantenpapier letters gedrukt moeten worden om uw wekelijksch nieuwsblad te vormen.

In het Koninklijk Besluit van 11 Juli 1921 werden diverse akten van bekwaamheid ingesteld tot het geven van theoretisch en practisch nijverheidsonderwijs.

Zooals ik reeds hiervoor schreef moet de leertijd in fabriek of werkplaats aan twee eischen zeer zeker voldoen, want de leeftijd van de jongelui valt samen met de levensperiode, waarin lichamelijk en geestelijk toezicht groote veranderingen in den jeugdigen mensch plaats grijpen en waarin het nog onvolkomene tot rijpheid ontwikkelt. Vele factoren zullen dit ontwikkelingsproces beinvloeden.

Voor een deel werken ze in de jongen zelf; voor een ander deel buiten hem, door bepaalde personen en milieu.

Het einde van deze periode ligt daar, waar de jonge mensch lichamelijk, intellectueel en moreel in staat is zich aan te passen aan het leven en den arbeid in de maatschappij.

Wij hebben in onze opleiding dus niet alleen te maken met vakonderricht; maar tevens zorg te dragen voor gunstige beinvloeding van lichamelijke, intellectueele en moreele ontwikkeling; de opvoeding in de meer algemeene beteekenis.

Voor deze beinvloeding bestaat geen zuivere maat; de onderlinge verhouding van verschillend zijn en toch nog een bevredigend eindresultaat hebben. Echter kan een verwaarloozing van één of meer factoren een remmende invloed op het gestelde einddoel uitoefenen en de ontwikkeling schaden.

Voor het bevredigd slagen van de vakopleiding zal het dus gewenscht zijn naast de vakonderrichting te trachten in den jongenmensch den grondslag te leggen, waarop hij in de toekomst verder richting kan voortbouwen en zich

kan vormen tot een goed vakman en zedelijk hoogstaand burger.

De taak van de vakopleiding wordt, hierdoor gecompliceerder dan vroeger toen goede vakopleiding de voornaamste eisch was, waaraan behoefde te worden voldaan.

Thans moet door de ingrijpende verandering in techniek, maatschapij en gezin, de opleiding een andergedaante aannemen en den jongen mensch een atmosfeer worden gegeven bevordelijk voor zijn groei en ontwikkeling Voor deze vorming is de school een belangrijk instituut. Zij is daarvoor eenerzijds aangewezen op het geven van onderwijs, anderzijds op het voorbeeld van den leeraar en afhankelijk van zijn persoonlijkheid. Het eene is al even moeilijk als het andere. Aan de eene zijde eischt ze van den leeraar grondige vakkennis en algemeene ontwikkeling, de andere zijde bepaalde karakter-eigenschappen.

Voor zoover het zijn vakkennis betreft, dient deze zich niet uitsluitend te bepalen tot de uitvoering van allerlei werkzaamheden op het gebied van zijn vak, maar moet zich verder uitstrekken en wel tot de kennis van zijn vak in het maatschappelijk verband. Ook moet hij zich op de gemakkelijkste wijze kunnen instellen op het leven van de jeugd en in staat zijn een oordeel te vormen over standspsychologische basis, waarvan de leiding moet uitgaan.

(Wordt vervolgd.)

Woeker.

Wij lazen in La Union een zeer interessant artikel over bovengenoemd onderwerp, hetgeen wij gaarne ten gerieve van ons Nederlands lezend publiek vertalen.

Eenigen tijd geleden werd op deze plaats terloops het vermoeden uitgesproken dat hier op Curacao woeker wordt aangetroffen. Ter verdere illustratie hiervan kan het volgende dienen.

Aan een onzer Hollandsche kennissen werd kort geleden door een Curacaoënaar f 2,50 ter leen gevraagd. De man stelde — zonder het antwoord af te wachten — voor om op den eerstvolgende Zaterdag f 3.— terug te betalen. Op de verwonderde vraag van den Hollander, waarom hij dat „zakelijke" voorstel deed, werd ten antwoord gegeven, dat zoo iets hier de gewoonte was. Een korte berekening leert dat dit een rente beteekent van 1040 (een duizend veertig) % per jaar, een winstgevende belegging dus.

Onze vriend was hierdoor nieuwsgierig geworden en informeerde eens verder. Daarbij kwamen de volgende leeningen aan het licht. Iemand had f 25.— noodig voor 2 weken en moest daarvoor f 30.— terugbetalen.

In een ander werd f 15.— ter leen gevraagd en aangeboden f 17,50 terug te betalen na 2 weken. Deze leening werd niet aangegaan (430 %).

In een derde geval werd f 5.— uitgeleend voor een week en moest f 6.— worden terugbetaald.

In een vierde geval werd f 50.— geleend voor 2 weken en f 60.— teruggegeven.

Indien deze gevallen geen merkwaardige uitzonderingen vormen schijnt voor dergelijke onderhandsche leeninkjes dus een rente van 500 tot 1000 % per jaar als normaal te worden beschouwd. Ieder zal het met ons eens zijn. dat zoo iets treurig is. En als men in aanmerking neemt, dat het hier gevallen betreft van uurlooners, die elkaar op die manier „helpen" — dan is het werkelijk om te schreien.

De Hollander, die deze informaties inwon, vroeg enkelen van de betrokkenen waarom zij meenden zooveel meer te moeten terugbetalen. Het antwoord was: „als ik het geld niet van U leende, zou U het naar de bank kunnen brengen en er toch rente van kunnen krijgen."

Wij zijn geen financiers en hebben het nog niet zoover gebracht dat we een deposito bij een bank hadden; we weten dan ook niet welke rente de banken tegenwoordig vergoeden voor deposito's met een week opzegging. Maar zooveel weten we er nog wel van dat het hoogstens 3 % per jaar zou bedragen. Een rechtvaardiging van de genomen rente geeft deze verklaring dus in geen geval; maar bovendien: als iemand wat geld over heeft, is het nog geen gewoonte van iedere arbeider of ambtenaar dit direct naar de bank te brengen. En als hij dit niet doet en van dat beetje geld een kleinigheid uitleent, kan hij toch onmogelijk op grond van de rente die een bank uitkeert, aanspraak maken op vergoeding van gedorven rente. Als hij zijn geld niet had uitgeleend, had hij immers heelemaal geen rente ontvangen.

Hoe men het ook beschouwt: het is woeker die bedreven wordt door dienstboden en arbeiders en waarbij zij hun lotgenooten uitbuiten — voor ons gevoel een van de onsympathiekste vormen van machtsmisbruik.

Nu weten we wel dat het buitengewoon moeilijk is hieraan iets te veranderen; de ervaring in andere landen heeft geleerd dat ieder optimisme op dit punt te veel is. Het is dan ook niet onze bedoeling tot overheidsmaatregelen aan te sporen.— er zijn trouwens voor het bestuur nog genoeg zaken te regelen op sociaal gebied.

Maar dit alles schoot ons te binnen toen wij vernamen dat de inkomstenbelasting 1934|35 tot een bedrag van f. 10.— *direct invorderbaar is gesteld.*

Aannemende dat iemand met een inkomen van een f. 750 per jaar ofwel c.a. 30 cts per uur 1% aan inkomstenbelasting betaalt, wil dat zeggen dat hij in een week zijn halve weekloon aan de belasting zal moeten afgeven. Ontvangt hij normal f. 14.—, dan wordt plotseling f. 7.— afgehouden en krijgt de man f. 7.— in handen.

Wij zien natuurlijk wel in dat de incasso - kosten in vroegere jaren van de kleine belastingbedragen juist buitensporig hoog zullen geweest zijn — en het streven deze onnutte uitgaven zoo laag mogelijk te houden, verdient zeker aanmoediging.

Toch meenen wij dat juist bij de lage inkomens voorzichtigheid geboden is en rekening moet worden gehouden met de gevolgen voor de betrokkenen. Het lijkt ons b.v. niet onwaarschijnlijk dat door dergelijke maatregelen het leenen (en dan tegen woekerrente) in de hand wordt gewerkt.

Men zal misschien zeggen dat het dan tocht maar om een week te doen is. Wij meenen echter dat het juist voor *die* menschen heel erg is de helft van een weekloon te moeten missen, — minstens zoo erg als het betalen van een veel grootere bedrag voor een of andere groote onderneming — waar dan volgens usantie over onderhandeld wordt. Zijn dergelijke menschen eenmaal in handen gevallen van woekeraars — omdat woord nu maar te gebruiken — dan gaat het meestal van kwaad tot erger. Zij raken nooit meer uit de schuld en verliezen heel hun schamel bezitje!

Curaçaosche commissie tot bestudeering van het drankvraagstuk op Curaçao.

Zooals men hieronder hieronder lezen zal heeft Z.E. Gouverneur van Slobbe een commissie benoemd tot bestudeering v.h. drankvraagstuk op Curaçao. Hier volgt de rede door Z. Excellentie gehouden op de eerste bijeenkomst der Commissie:

In 1933 installeerde de Minister van Sociale Zaken in Nederland eene commissie tot bestudeering van bovenstaand vraagstuk. Bij deze installatie waartoe ik was uitgenoodigd verstrekte ik den leden inlichtingen.

Aanvankelijk lag het in het plan, iemand van juistgenoemde Commissie naar Curaçao te zenden teneinde zich aldaar van den toestand op de hoogte te stellen en daarna raad te geven aan degenen, die op Curaçao de drankbestrijding op zich zouden willen nemen.

Om financieele redenen en vermoedelijk ook, omdat men was gaan inzien, dat het vrangstuk niet zoo brandend was als men aanvankelijk dacht, heeft men van bedoelde uitzending afgezien.

Men heeft mij echter verzocht, het vraagstuk in studie te doen nemen en, indien het noodig mocht blijken, de bestrijding van het drankgebruik te bevorderen.

Overtuigd van het belang van beperking van drankgebruik voor de volksgezondheid en de zedelijkheid heb ik gaarne mijn medewerking beloofd.

Tot het houden van eene bespreking noodigde ik uit de Heeren: Ds. W. Eldermans, Pr. A. A. J. M. de Bruyn, B. D. Duque, J. H. P. Schrils, A. L. Gladpootjes, P. H. van Leeuwen, J. M. S. van Eps en Mr. F. Ph. van IJsselmonde.

Bij deze bespreking bleek, dat eene grondige bestudeering van het drankvraakstuk de eerste aandacht diende te hebben. Alle genoodigden verklaarden zich bereid zitting te nemen in een daartoe te vormen commissie. Algemeen achtte men het wenschelijk, dat eenige hoofden van scholen deel van de commissie zouden uitmaken.

De Heeren J. W. Th. Schotborgh, Fr. M. Fidelius, Fr. M. Arnoud en Johan P. Bakhuis, die daartoe werden uitgenoodigd stelden zich beschikbaar.

Zoo is dan deze commissie tot stand gekomen. Ik heb den Heer Procureur-Generaal verzocht de leiding op zich te nemen.

De arbeid van de commissie zal zich tot het eiland Curacao dienen te beperken. Misschien geeft het rapport der Commissie aanleiding tot het instellen van een onderzoek voor de andere eilanden.

De wijze, waarop de commissie zich van haar taak zal kwijten, laat ik aan den Voorzitter en de overige leden over. Om de gedachten te bepalen, geef ik enkele onderdeelen van het vraagstuk, die m.i. voor bestudeering in aanmerking komen, aan:

Drankgebruik door bevolking en vreemdelingen.

Aantal drankgelegenheden en gelegenheden, waar slechts andere dan alcoholische dranken worden verkocht.

Drankgebruik anders dan in drankgelegenheden.

Drankgebruik bij openbare en particuliere feesten.

Drankgebruik in de buitendistricten.

Schenken van drank door werkgevers.

Aantal gevallen van dronkenschap.

Invloed van drankgebruik op de misdadigheid.

Invloed van drankgebruik op de zedelijkheid.

Verhouding tusschen het schenken van drank en het geven van gelegenheid tot prostitutie.

Invloed van drankgebruik op de volksgezondheid, speciaal op de T.B.C.

Conclusies uit de gegevens.

Reeds toegepaste middelen tot het bestrijden van drankmisbruik.

Middelen tot verbetering van ongewenschte toestanden.

Natuurlijk staat het de Commissie vrij, alle onderwerpen die zij daartoe geschikt acht, in haar studie te bebetrekken.

Overtuigd van het groote belang voor Curaçao van het werk, dat de Commissie op zich neemt, ben ik den Voorzitter en de leden dankbaar voor hun bereidwilligheid, hun ervaring en hun tijd beschikbaar te willen stellen voor het goede doel.

Het rapport, dat de Commissie zal uitbrengen, zal zoo zij hiertegen geen ernstige bezwaren heeft, worden gepubliceerd.

Ik verklaar de Commissie geinstalleerd onder voorzitterschap van den Heer Procureur-Generaal, wiens leiding ongetwijfeld de te verrichten arbeid zal verlichten.

Resume van de vergadering gehouden in het gebouw „Het Kranje",

op Woensdag, 19 Semptember 1934.

Tevens grove omschrijving van het doel v. d. op te richten Athletiekbond.

Op de Vergadering waren vertegenwoordigd:

De Heer Meersma namens den C.B. L.O.; drie vertegenwoordigers van de „Shell Sporting Club"; twee van de C.V.V. „Ajax"; een namens „Hercules"; twee namens „Trappers"; drie namens de C.S.C. en 4 namens „R.C.C." „Asiento" afwezig met kennisgeving.

Er werd uiteengezet het groote nut en het belang zoowel in het algemeen als voor het individu, dat de athletiek hier op Curacao in goede banen geleid wordt.

Een Athlethiekbond zou mogelijkheden openen waaraan thans niet gedacht kan worden. Een speciaal athletiekterrein zou eventueel door den C.B.L.O. beschikbaar kunnen worden gesteld. De Heer Meersma liet doorschemeren, dat athletiekmaterialen eventueel door den Bond voor gereduceerde prijzen zouden kunnen worden gekocht bij den C.B.L.O. en tevens zou kunnen worden overwogen een specialen trainer voor athletiek te doen uitkomen.

De Athletiekbond zou zich ten doel kunnen stellen de tucht onder de Curacaosche vereenigingen te bevorderen. Een goede organisatie van den Bond zou aan alle takken van sport op Curaçao ten goede komen daar door het beoefenen van athletiek op de juiste manier de spieren systematisch worden ontwikkeld en getraind.

Alle Vereenigingen die op de Vergadering vertegenwoordigd waren juichten het initiatief ten zeerste toe en verzekerden bij voorbaat, dat eventueel op hun volle medewerking gerekend kan worden.

Wanneer de Bond tot stand zal komen, zal er in die richting gewerkt worden, dat de Athletiek op Curaçao een ontspanning zal worden. Er zouden o.m. jaarlijks wedstrijden kunnen worden georganiseerd ter vaststelling van kampioenschappen voor Curaçao voor de verschillende onderdeelen van de Athletiek enz. enz, wat de animo zeker in de hand zou werken.

Bij voorkomende gelegenheden zou de mogelijkheid kunnen worden bekeken om degenen, die de beste prestaties leveren, te laten deelnemen aan wedstrijden in de omliggende eilanden en elders, indien althans die prestaties op behoorlijk peil staan.

Deze en nog vele andere redenen hebben ons doen inzien, dat het oprichten van een Athletiekbond op Curaçao ten zeerste gewenscht is en wij vertrouwen daarom op uw medewerking.

RACING CLUB CURAÇAO,

Secretaris

J. v. Heeswijk.

Signalen van Mars?

Naar aanleiding van een artikeltje dat ons door het persbureau Industria Eindhoven was verstrekt en dat o.a ook door „De West" was opgenomen, schrijft de heer S. J. Stijgers in bovenstaand blad van 20 Aug. het volgende:

Onder bovenstaand opschrift komen in Uw blad eenige wetenswaardigheden van die planeet voor, welke onjuist zijn.

Ik verzoek U plaatsruimte om deze aan te wijzen en eenige bijzonderheden er aan toe te voegen.

Er staat o. a.

„De dagtemperatuur is er ongeveer gelijk aan de onze."

Dit is nu een onmogelijkheid.

Ten eerste, is zoo goed als met zekerheid te zeggen, dat Mars eenige millioenen (billioenen of trillioenen) eeuwen ouder is dan de Aarde, zoodat haar afkoeling zooveel eerder begonnen is.

Ten tweede is het volume van Mars slechts een-elfde van de Aarde.

Ten derde staat Mars ongeveer anderhalf maal zoo ver van de Zon als de Aarde, zoodat zij slechts ongeveer de helft van de warmte van de Zon ontvangt als de Aarde.

Summa Summarum: de dagtemperatuur moet minstens de helft lager zijn dan bij ons, (hoogstwaarschijnlijk door toedoen van de eerste twee genoemde factoren veel minder dan de helft).

Verder staat er:

„De afstand tusschen de aarde en Mars varieert van 35.000.000 tot 65.000.000 mijlen."

Dit is ook niet juist.

Door de groote excentriciteit van de Marsbaan die één elfde is, (van de Aarde één zestigste) is het verschil in de afstand tusschen de Aarde en Mars zeer groot.

De grootste afstand is 398.000.000 K.M., de kleinste 57.000.000.

Verder.

„Een radio signaal overbrugt dien afstand in 3 resp. 5.5 „minuten".

Daar de afstanden niet juist zijn, kan die tijd natuurlijk ook niet juist zijn.

Een radiosignaal reist met de snelheid van het licht, d.i. 300.000 K.M. per seconde.

Wanneer Aarde en Mars het dichtst bij elkaar zijn, bedraagt de tijd voor het overbrengen van zoo'n signaal 3 minuten en 10 seconden, zijn zij het verst van elkaar 22 minuten.

LICHT OP MARS BIJ DAG.

Heb ik gewezen op het feit dat Mars slechts de helft van de warmte van de zon ontvangt als wij, met het licht op Mars is het veel erger gesteld. Mars ontvangt wel — evenals warmte — de helft van het licht dat wij van de zon ontvangen, maar Mars absorbeert 85 procent van dat licht, terwijl de aarde slechts 55 procent absorbeert. Het licht geeft dus op Mars 15 procent nuttig effect, op Aarde 45 procent. Al stond dus Mars op gelijken afstand van de zon als wij, zou zij toch slechts één derde van ons licht hebben. Daar zij echter zooveel verder staat, heeft zij bij dag één zesde van hetgeen wij bij dag hebben.

LICHT OP MARS BIJ NACHT.

Buiten het licht dat wij van de sterren ontvangen des nachts, ontvangen wij — op geregelde tijden — meer of minder licht van onzen satelliet Maan, dit meer of minder hangt af van het deel 't welk door de zon belicht en voor ons zichtbaar is. Op Mars heeft men niets aan het licht van Maan, vooreerst door den grooten afstand, maar ook door het zwakke licht.

Maar Mars heeft zelf satellieten (manen) Phobos en Deimos. Deze doen ieder voor zich, wat onze Maan doet n.l. het licht dat zij van de Zon ontvangen — voor een deel — terug kaatsen en wel voor een groot deel naar de planeet waartoe zij behooren, Mars.

De Maan draait in 27 dagen 7 uur en 43 minuten en elf en een halve seconde om de Aarde, van Oost naar West.

Phobos draait in 7 uur en 39 minuten om Mars, zoodat men haar op Mars elken dag minstens 3 maal voorbij kan zien trekken. Daarbij is Phobos een unicum onder alle tot dusver bekende satellieten (manen), want alle anderen draaien met de Zon mee (van Oost naar West) Phobos draait tegen de Zon (van West naar Oost).

Deimos draait in 30 uur 18 minuten om Mars.

Als de zon voor Mars is ondergegaan, is er dus bijna altijd één maan, dikwijls zijn er twee.

De kunst, waarmee men een volk regeert.

In de eeuw der massa.

Van onzen correspondent.

Dr. Josef Goebbels, die niet zonder reden een nieuw schepper of tenminste een grondleggend hervormer der moderne politieke propaganda wordt genoemd, heeft dezer dagen gesproken over het thema, wat propaganda eigenlijk is en hoe men propaganda moet maken. Als Dr. Goebbels over dit onderwerp praat, bevindt hij zich op zijn eigen gebied, want hij is de man, die nieuwe wegen en middelen heeft gevonden, om de groote menigte te fascineeren, in spanning te houden en ook te winnen. Wel zijn de propagandamiddelen van Dr. Goebbels niet voor elk land geschikt, wat daaruit blijkt, dat de een of andere poging deze Goebbelsmethoden na te bootsen, dikwijls zonder diepere uitwerking is gebleven. Maar in ieder geval is het ook voor het buitenland belangwekkend te hooren, hoe zich deze Napoleon van de propaganda over de geheimen van zijn werk uitlaat.

Reeds in den tijd voor den grooten oorlog heeft men van de Duitschers gezegd, dat ze handige propagandisten zijn en het woord van de Duitsche propaganda fladdert telkens weer omhoog. Goebbels ontkent, dat er reeds voor den oorlog een goede Duitsche propaganda heeft bestaan en wijst erop, dat deze juist gedurende den wereldoorlog totaal heeft gefaald.

Men zou hiertegen kunnen inbrengen, dat gedurende den oorlog de propaganda van den kant der geallieerden eenvoudig beter was en dat daarmee niet is gezegd, dat de Duitschers, die toen nog geen Dr. Goebbels hadden, de kunst der propaganda nog niet hadden verstaan. Maar hoe dit ook zij: vast staat, dat Dr. Goebbels in Duitschland een propaganda-apparaat heeft geschapen, dat een waar kunstwerk is, dat Goebbels dan ook met de oogen van een kunstenaar beschouwt. Nu verraadt Dr. Goebbels iets van die kunst, waarmee men een volk regeert en hij schetst tevens, hoe de mannen, die aan het propaganda-apparaat zitten, dit moeten hanteeren. Hij ziet in een propagandaman een kunstenaar, één der belangrijkste arbeiders aan de machinerie van den staat.

Het begrip propaganda heeft vooral door zijn politieke praktijk in Duitschland een principieele verandering ondergaan. Dr. Goebbels defineert de politieke propaganda als actief en revolutionair; ze wendt zich tot de breede massa's en spreekt de taal van het volk, voor welk ze zich begrijpelijk wil maken. Haar taak is het, de vaak ingewikkelde gebeurtenissen en feiten eener politieke situatie door middel van de grootste scheppende kunst zoo te vereenvoudigen, dat ze ook bij den man van de straat ingang vinden. Deze propaganda staat op het standpunt, dat er niets is, wat het volk niet zou kunnen begrijpen en dat het er alleen om gaat, alles in zijn bereik te brengen op een manier, in een taal en met bewijzen, die hem vertrouwd zijn. De propaganda is een middel tot het doel. Het doel zelf echter bestaat daarin, het volk in erkennen en begrijpen zoo in te voeren, dat het zich gewillig en zonder innerlijk weerstreven overgeeft aan de opgaven en doeleinden, door een superieure staatsleiding gesteld. Goebbels legt er nadruk op, dat de propaganda scheppende kunst moet zijn en wijst alle bureaucratische methoden van de hand. Ook de oppositioneele propaganda kan opbouwenden invloed hebben; ze vormt zelfs het eenige opbouwende element, wanneer bijvoorbeeld de macht van den staat in vernietigende handen ligt. Hier haalt Goebbels de propaganda der nationaal-socialistische beweging in den tijd harer oppositie als bewijs aan.

Aanmerkelijk anders ziet Goebbels het begrip der volksvoorlichting. Hij noemt ze eigenlijk defensief en evolutionair; ze is gematigder, ze onderwijst, legt uit en wordt daarom vaker door het régime dan door de oppositie toegepast. Propaganda en voorlichting zijn in wezen wel verwant, maar niet gelijk. De nationaal-socialistische staat heeft voor het eerst propaganda en voorlichting van één plaats uit geleid. Bij de verovering van den staat was de propaganda voor het nationaal-socialisme het sterkste wapen en ze is dit ook gebleven bij de handhaving en de uitbreiding van den staat. Ook de propaganda heeft haar systeem en ook zij moet geleerd worden. Dr. Goebbels wil echter op dit gebied alleen menschen aan het werk hebben, die een, aan de gebeurtenissen van den dag geschoolde, levendige verbeeldingskracht bezitten, die zich in de gevoelswereld der breede massa verdiepen en met het volk zoo kunnen spreken, dat het volk ze ook begrijpt. Wil een propagandist met succes werken, dan moet hij, volgens het oordeel van Goebbels, de kunst van de rede en van schrijven even goed beheerschen als die van het hoofdartikel, het aanplakbiljet en het strooibiljet. Hij moet de gave hebben, de groote middelen voor de beinvloeding der massa, zooals pers, film en omroep beheerschen deze in den dienst van zijn ideeën en doeleinden plaatsen. Propaganda, in dezen geest opgevat, heeft reeds lang het odium der minderwaardigheid, dat haar misschien van vroeger nog aankleefde, afgelegd. Ze staat onder de kunsten, waarmee men een volk regeert, op één der eerste plaatsen. Ze is onmisbaar bij den opbouw van een modernen staat, ze is in zekeren zin de schakel tusschen regeering en volk. Een goede propaganda heeft, volgens Goebbels, geen reden, bang te zijn voor de waarheid. Het is een dwaling, te gelooven, dat het volk de waarheid niet kan verdragen; het gaat er alleen om, de waarheid zoo te zeggen, dat ze ten slotte door het volk ook moet worden begrepen. Wanneer Goebbels verklaart, dat Duitschland op het gebied der propaganda voor de heele wereld voorbeeldig is, dan stelt hij een werkelijk feit vast. En als hij den beroemden reclame-zin van de Tiller-girls: Vaak nagebootst, maar nooit bereikt! aanhaalt voor de pogingen, die ergens anders zijn gedaan, om zijn volksvoorlichting en propaganda te copieeren, dan doet hij dit met recht. Staatslieden, zegt Goebbels, moeten soms ook den moed hebben, onpopulaire dingen te doen; men moet dit echter op tijd voorbereiden en juist formuleeren. Want de man op straat, die meestal het zwaarst aan onpopulaire politiek te dragen heeft, moet ten minste weten en begrijpen, waarom het zoo en niet anders gedaan moet worden. Ook een crisis moet psychologisch worden voorbereid. Hier moet de propaganda de voorloopster zijn van den praktischen arbeid.

Samenvattend noemt Goebbels de propaganda een onvoorwaardelijke levensfunctie van den modernen staat, zonder welke in de eeuw der massa de doorzetting van groote doeleinden volstrekt onmogelijk geworden is. Ze staat aan het begin van den praktischen politieken arbeid op alle gebied van het openbare leven.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

BERICHTEN.

Welkom.

Woensdagmorgen arriveerde alhier met het S.S. Crijnssen de Zeer Eerw. Pater Hulsman, oud-redacteur van de Amigoe. Zijn eerw. is geheel en al hersteld van de ziekte, die hem noopte naar Holland te gaan.

Met opgewektheid hoopt Pater Hulsman de taak weer op te vatten, die hem door zijn geestelijke overheid zal worden opgelegd en die spoedig wel definitief zal worden bekend gemaakt.

Ook arriveerden met dezelfde gelegenheid de Z. Eerw. Moeder Vicaria van de Congregatie der Eerw. Zusters Dominicanessen van Voorschoten.

Haar Eerw. was eenige maanden galeden naar Holland vertrokken als afgevaardigde harer medezusters naar het algemeene kapittel in het moederland tot keuze eener nieuwe Overste van Nederland voor de missie.

Zuster Candida bekleedde toen de plaats als Priorin van het Convent van St. Martin. Nu keerd zij terug met de nieuwe waardigheid van Algemeene Missie-Overste, doch naar wij vernemen zal Moeder Vicaria niet in Aruba maar in St. Martin blijven resideeren. Eergisteren vertrok Haar Eerw. in gezelschap eener medezuster per S.S. Crijnssen naar Aruba, om over 14 dagen met de Baral naar de Bovenwinden te vertrekken.

Zitting v. d. Koloniale Raad

op Dinsdag 9 October.

Alle leden waren aanwezig behalve Dokter C. Winkel.

Openbaar werden behandeld de kwestie tot wijziging v.h. voeren van rechtsgedingen tusschen Groot Britanie en Nederland.

Deze wijzinging werd aangenomen met algemeene stemmen.

Eveneens werd de Opiumverordening aangenomen met algemeene stemmen, zoodat voortaan alle bepalingen omtrent de opiumverordeningen door de Gouverneur worden vastgesteld.

Verschillende ingekomen stukken werden naar de afdeelingen verwezen w. o. een brief van de Gouverneur waarin Zijne Exc. in detail uiteenzette welke posten op de begrooting van 1932 overschreden werden en welke met summa summarium heeft men 274.942 40 fl. minder uitgegeven dan de raming bedroeg.

De Heer Senior die in deze de vraag stelde of het niet mogelijk was de begrooting niet te overschrijden, betuigde zijn ingenomenheid met dit bericht van de Gouverneur.

Verder niets meer aan de orde zijnde sloot de Voorzitter de openbare zitting.

St. Thomas Kring.

Op Zondag 21 October hoopt de R. K. Jongelingenvereeniging de St. Thomas Kring haar eerste Lustrum te vieren.

De jongelui zijn niet van plan dien dag ongemerkt te laten voorbijgaan.

Des s'morgens hopen zij een plechtige H. Mis te laten opdragen in de Cathedral waarna het nieuwe vaandel zal gewijd worden. s'Avonds zal een galavoorstelling worden gegeven voor familieleden, donateurs en begunstigers waarvan later het programma zal worden bekend gemaakt. Wij vertrouwen dat het feest onzer R.K. jongelui schitterend zal slagen en bieden hen nu reeds onze hartelijke gelukwenschen aan.

Nieuw lid van den Koloniale Raad.

De radioberichten van 9 October brachten het nieuws dat de Hoog Edelachtbare Heer Mr. P. J. J. van der Biesen benoemd is tot lid van de Koloniale Raad. Wij bieden Mr. van der Biesen onze hartelijke gelukwenschen aan en hopen dat Zijned. nog veie jaren de belangen van het Curaçaosche volk, vooral die van den minderen man zal behartigen.

Firma E. & G. Martijn.

Naar wij vernemen heeft de firma E & G. Martijn te PORT-AU-PRINCE een vanouds zeer welbekende zaak overgenomen.

Maandag j.l. zijn de Heeren José M. F. Martijn en Guiellermo E. Martijn met het ss. Stuyvesant er naar toe vertrokken om de reeds vermelde zaak over te nemen en om tevens een filiaal op te richten, dat onder leiding zal staan van de Heer Guillermo E. Martijn.

In verband met verdere uitbreidingsplannen der firma, keert de Heer José M. F. Martijn zelf zoo spoedig mogelijk naar Curaçao terug.

Onze hartelijke felicitaties aan de ondernemende firmanten en onze beste wenschen voor een goed succes.

Politieke Moorden.

Woensdagmorgen werden we opgeschrikt door een Bulletin van de Curaçaosche Volkskrant dat ons het ontstellend bericht bracht van de moord op Koning Alexander van Jugo-Slavië.

Een tweede slachtoffer was de Fransche minister van Buitenlandsche zaken Barthou, die eerst niet levensgevaarlijk gewond scheen maar spoedig trad er een verbloeding op die ondanks de vereende pogingen der doktoren met den dood eindigde.

Groote verslagenheid heerscht zoowel in Jugo-Slavie als in Frankrijk

40 Jaar op Curaçao.

Wij lezen in „De Surinamer" van 26 Sept. 1934 het volgende bericht:

De Katholieke Waarschuwer van het jaar 1894 deelt mede, dat het stoomschip Willem II op den 29sten September van dat jaar de haven binnenliep met 27 priesters en religieuzen aan boord.

Monseigneur Wulfingh kwam toen uit Nederland terug met de Weleerw. Paters J. Sumbrink, L. Verheyen, A. Nuyten en J. Walle; de Eerw Fraters Justinus en Gabriël en drie Eerw. Soeurs, waaronder de Eerw. Soeur Damascena.

Ook kwamen toen de zes eerste Liefdezusters in de kolonie aan, die het eerste ziekenhuis in de Heerenstraat waar thans de apotheek Samson is — zouden betrekken. Twee dagen na aankomst stierf zusters Servaso reeds op den jeugdigen leeftijd van 30 jaar.

Tevens waren aan boord van het schip drie priesters en acht zusters, bestemd voor de missie van Curaçao, zoodat de Willem II een ongekend groot aantal religieusen aan boord had.

Onze hartelijke gelukwenschen aan de veteranen, die reeds veertig jaren in Suriname werkzaam zijn en aan de Liefdezusters die op den 29sten Sept. den dag herdenken, waarop haar Congregatie voor veertig jaar haar zegenrijken arbeid in Suriname begon.

Wij sluiten ons gaarne bij onzen collega aan om de Surinaamsche veteranen geluk te wenschen, maar ook onze Curaçaosche veteranen komt een hartelijk woord van dank en van gelukwensch toe. Want van de 8 zusters, bestemd voor de missie van Curaçao zijn er nog zeven in leven. De drie priesters w. o. pastoor Okhuisen en p. Rector Zwijzen zijn reeds de eeuwige rust in gegaan.

Van de 8 Zusters die toen met het stoomschip Willem II meekwamen, waren er 4 van de Congregatie van Roozendaal, n.l. Sr. Theodorique, Sr. Gonsague, Sr. Suitbertha en Sr. Eucheria. Deze vier Zusters, die nooit naar Nederland zijn teruggeweest, genieten nog de beste gezondheid en zijn allen werkzaam, twee op Welgelegen en twee in het St. Martinusgesticht.

De 4 anderen n.l. Zr. Christina, Zr. Victoire, Zr. Leonore en Zr. Maria zijn van de Congregatie der gasthuiszusters van Breda. De eerste drie zijn nog in leven en nog steeds in hun [illegible] werkzaam, terwijl Zr. Maria, [illegible] vijftigjarigen leeftijd hierkwam, omdat zij na miraculeus in Lourdes te zijn genezen de belofte had gedaan naar de missie te gaan, inmiddels is overleden.

Wij wenschen onze veteranen nogmaals van harte geluk. Hun gestadige gezondheid is wel een bewijs dat ons klimaat in Curaçao niet ongezond is. Moge onze goede Zusters nog vele jaren hun verdienstelijk bestaan op Curaçao [illegible] sierd met de Kroon van een [illegible] waardigen ouderdom.

Een Oud-bekende.

Donderdagavond vertoefde hier op doorreis een oud-bekende, die reeds ongeveer 9 jaar ons eiland verlaten heeft, n.l. Dr. Bergmann, de vroegere Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst alhier, die nu toevallig gelegenheid had een enkele reis te maken van Amsterdam via Curaçao naar Chili en terug, als scheepsdokter aan boord van het *S.S. Barneveld* van de Pacifique-lijn.

Wie zijn lateren levensloop, zij 't ook uit de verte, gevolgd heeft, zal het wel interesseeren te vernemen, dat na heel veel vergeefsche pogingen, hij toch eindelijk zijn herhaalde reksten aan Minister en Tweede Kamer over zijn ontijdig ontslag onder het bestuur van Gouverneur Brantjes met een gunstig resultaat bekroond zag en ten slotte volkomen gerehabiliteerd werd en algeheele restitutie ontving van de gelden, waar het toen om ging.

Na zijn vertrek van Curaçao is Dr. Bergmann in Oost-Indië verbonden geweest als bacterioloog bij de pestbestrijding en ook bij de Petroleum op Sumatra en is tegenwoordig werkzaam als geneesheer in een ziekenhuis te Weenen in Oostenrijk.

Het Zeemanshuis te San Nicolas.

Het bezoek van zeelieden in het Zeemanshuis bedroeg over September 65 zeelieden van diverse nationaliteit. Dit aantal is wel is waar minder dan in de voorafgaande maand Augustus, maar dit was min of meer te verwachten op grond van het feit dat het Gouvernement den weg welke langs het Zeemanshuis loopt aan het asphalteeren is. Deze weg heeft de eerste helft van de maand geheel opengebroken gelegen, zoodat hier door geen passage mogelijk was. De verwachting van het Bestuur is wel dat het bezoek zal stijgen, wanneer deze weg gereed is.

Voor de tweede maal van dit jaar prijkt in forsch handschrift de handteekening van onze beminde en geëerbiedigde Bisschop Monseigneur P. I. Verriet in het registerboek met hieronder de woorden „Godbless the Seamens hause and the Sailors".

Niettegenstaande de zeer drukke bezigheden heeft Monseigneur toch nog een tijd gevonden om het Zeemanshuis te bezoeken. In het gevolg bevonden zich de Zeereerw. Paters I. de Bruyn, Pennixs, Hendriks en Th. Exler.

Vol belangstelling informeerde de Bisschop naar den gang van zaken en op het antwoord van het bestuur betreffende verhooging van het bezoek wanneer het Zeemanshuis over een radio kon beschikken, doch dit wegens financieele redenen thans na moest laten, vroeg Monseigneur welk merk het beste was en waar dat te verkrijgen was . . . . . en daarna gaf Monseigneur tot ons aller verbazing, maar anderzijds tot ons groot genoegen order om er een te bestellen.

Den 16den Sept. 1934 zal door het Bestuur niet licht vergeten worden en het Bestuur is onzen beminden Bisschop dan ook zeer dankbaar voor dit mooie en schitterende aanbod; binnenkort zullen ook de zeelieden reden tot dankbaarheid hebben.

Lezers der Amigoe, vrienden van het Zeemanshuis en verder allen die iets voor het Apostolaat willen doen, mag ik U herinneren aan het vet gedrukte hoofdje dat steeds in de Amigoe staat nl.: „Steunt het Apostolaat ter Zee".

Nu Uw Bisschop zoo'n schitterend voorbeeld gegeven heeft, is het wachten op U! Het bestuur der apostolaten zoowel te Curaçao als te Aruba, zal Uwe hulp ten zeerste op prijs stellen, want wij moeten veel doen voor „onze" zeelieden, omdat zij de schakel vormen tusschen de diverse landen en ons aan hen hebben wij voor een groot deel ons bestaan te danken. (Olie aan- en afvoer, producten enz.) Vergeet dit niet lezers en denkt U nog eens over het vetgedrukte hoofdje in de „Amigoe di Curaçao."

Aruba 3-10-'34.

Simpathiek feest.

De welbekende Heinekens Bierbrouwerij heeft ter beschikking van Militairen op Curaçao eenige honderden flesschen Bier beschikbaar gesteld ter viering van de herdenking van het 300 jarig Nederlandsch bewind op Curaçao.

Op Zaterdag avond werd op de Terreinen van de Vereeniging Ontspanning en Ontwikkeling van Militairen en Vrijwilligerekorpsen een groot feest georganiseerd, hetwelk op geluisterd werd door Muziek van de O. K. K. en van het V. K. C.

De Vereeniging O. K K heeft voorstellingen en voordrachten gegeven die vele applauzen hebben verdiend.

Tusschen muziek, voordrachten en zang in werd de heele avond Heineken's Bier geschonken, waarvan door allen goed geprofiteerd werd.

Het beste Nederlandsch Bier werd met genoegen door allen aanvaard en de gasten hebben volop genoten van het goede.

Het feest is fijn verloopen en allen denken met genoegen terug aan dezen avond en aan het koude Heineken's Bier zoo welwillend aangeboden door de firma Mensing en Co.

Correspondentie.

K. te Paramaribo.

Daar de aard en strekking van Uw stuk mij zeer duister is, kunnen wij niet tot plaatsing overgaan.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

Radio-Varia.

Het zomerseizoen van den Belgischen omroep.

De leiding van de beide Belgische omroepzenders zijn met de betreffende directies niet tot een accoord kunnen komen aangaande de uitzendingen van de concerten uit de Kurzaal van Ostende en het Casino te Knocke, zoodat de luisteraars deze prachtige seizoen-concerten zullen moeten missen. Als compensatie hiervoor zullen eenige mooie concerten uit Vichy en Salzbourg over de Belgische zenders worden uitgezonden. Toch zullen zeer velen het achterwege blijven van de uitvoeringen uit de beide Belgische badplaatsen ten zeerste betreuren, aangezien zij sinds verschillende jaren het zomer-radioprogramma een zeer bijzonder cachet gegeven hebben.

Daling en stijging van het aantal luisteraars.

In Duitschland blijft het luisteraarsaantal dalen. Van 1 Juni—1 Juli is het met 41.940 terug geloopen. In Engeland echter blijft het aantal luisteraars toenemen. Het steeg daar in den loop van de vorige maand met 34.033.

Radio tentoonstelling in Oostenrijk.

Naar wij vernemen is de Oostenrijksche omroepmaatschappij, de „Ravag" van plan, in samenwerking met de leiding van de Weensche jaarmarkt, een radio-tentoonstelling te organiseeren. De expositie zal een zoo volledig mogelijk beeld geven van de ontwikkeling van den omroep in Europa. De tentoonstelling, die op 1 October a.s. wordt geopend, zal ongeveer drie maanden duren.

Katholieke zender in Ierland.

Naar „Mitteilungen" schrijft, heeft de regeering van den Ierschen Vrijstaat concessie verleend tot het oprichten van een Katholieken zender.

Krachtzender te Madrid.

Naar de „Gaceta de Madrid" meedeelt, is in Spanje de nieuwe wet aangaande den omroep goedgekeurd en inmiddels in werking getreden. Hierbij is, rekening houdend met het plan van Luzern, vergunning verleend tot het bouwen van een 125 kW krachtzender te Madrid op een golflengte van 1639 m en voor kleinere zenders te Sevilla, in Galicië, te Valencia, Madrid en Barcelona. De nieuwe wet bepaalt o.m., dat de omroep een zelfstandig lichaam is, onafhankelijk van de P. T. T. en door den staat rechtstreeks zal worden bestuurd.

St. Cecilia.

Programma der uitvoering op Zondag 14 October a.s. des avonds om 7½ uur op het Brionplein.

1. Amsterdam Marsch Blankenburg
2. Norma Ouverture Bellini
3. La Princesa de la Czarda Valse Kalman
4. Selection sur Bohemian Girl Balfe
5. Tu imagen Danza Campos

PAUZE

6. ¡Viva Grana! Pasodoble
7. Fantaisie sur „Faust" Gounod
8. Los ojitos de una Mexicana Danza J. Blassini
9. Otro Tango Tango J. Boskaljon
10. ¡Viva Alfonso Lopez! Pasodoble A. Barranco.

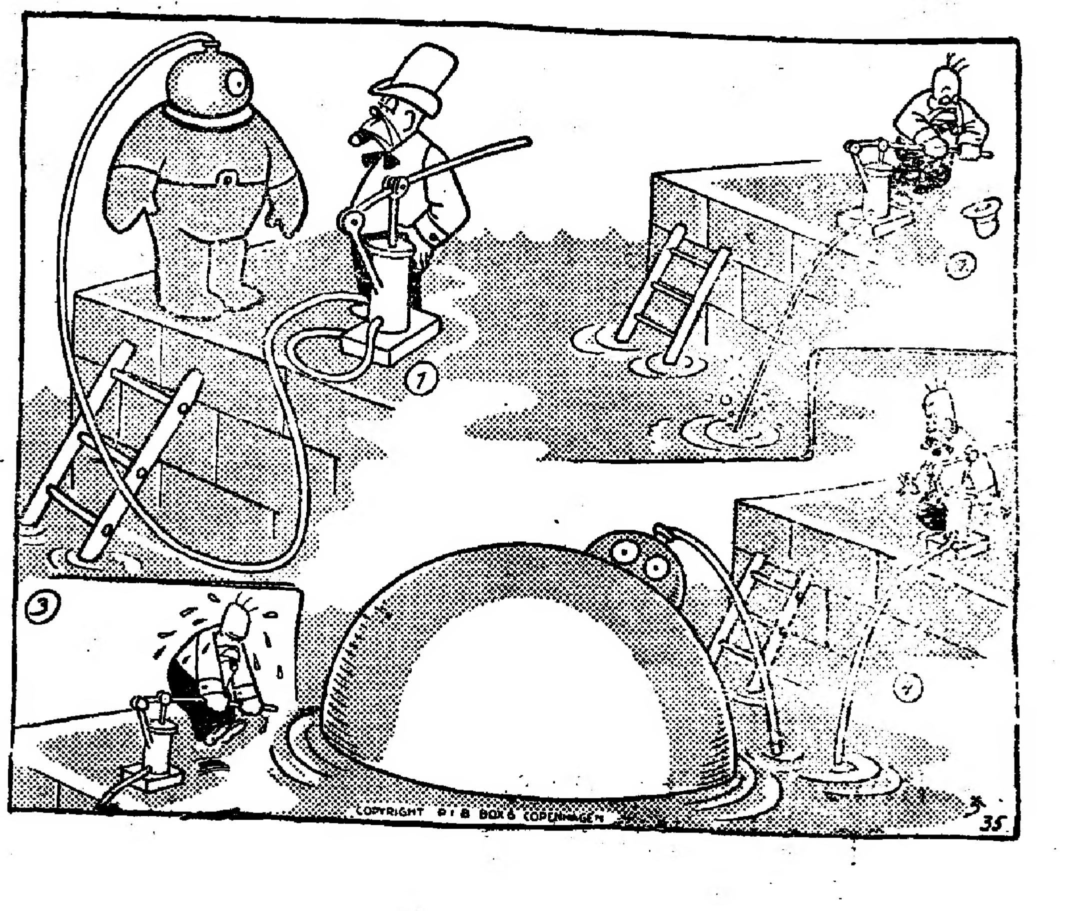
Regenval gedurende de maand September 1934.

Rust	8⅞ m.m.
Klein Kwartier	11 m.m.
Scherpenheuvel	5.2 m.m.
Zuurzak	3.7 m.m.
Santa Rosa	16.⅞ m.m.
Montagne	15. m.m.
Groot Sint Joris	10. m.m.
New Port	17. m.m.
Santa Maria	17. m.m.
Blauw	15. m.m.

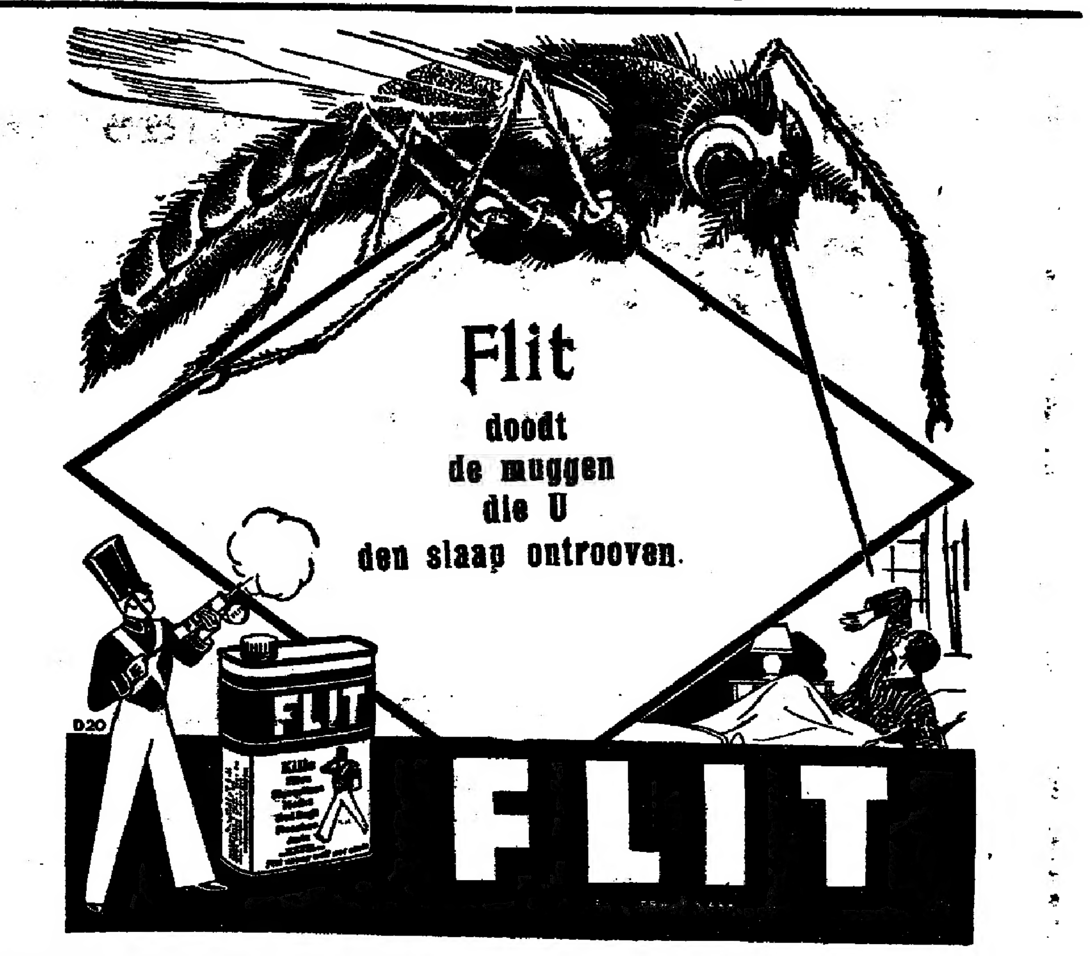
Uitslag aanbesteding.

Bij de op heden den 8sten October 1934 gehouden aanbesteding voor het bouwen van een krankzinnigengesticht met bijkomende werken op Groot Kwartier werd ingeschreven als volgt:

NAMEN.	Bij gebruikmaking Nederlandsche Portlandcement aangevoerd per Nederlandsch schip.	Bij gebruikmaking van portlandcement van willekeurige oorsprong.
N. V. tot Aanneming van Werken voorheen H. J. Nederhorst	f. 191,343.—	f. 189,943.—
Giovanni Pizziolo	„ 193,000.—	„ 192,100.—
Antonio Caparos	„ 196,070.—	„ 195,170.—

Adamson verleent hulp bij de pneumatische pomp.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 14 — 20 October 1934.

S.S.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Carabobo	14	Maracaibo	14	New-York
Tachira	14	New-York	14	Maracaibo
Darelian	14	Liverpool, Londen	15	Cristobal
Vestvangen	15	New-Orleans	15	Paramaribo
Medea	17	New-York	17	Aruba, Maracaibo
El Libertador	17	Maracaibo, Aruba	17	La Guaira
Caribia	18	P. Barrios	18	Hamburg via Amsterdam
Flandre	18	P. Limon	18	Le Havre
Alemania	18	Maracaibo	—	Curaçao
Magallanes	18	Cristobal	19	Barcelona
Luna	19	Maracaibo	19	New-York via P. Cabello
El Libertador	19	La Guaira	19	Aruba, Maracaibo
Ruahine	19	Londen	20	Cristobal, N. Zeeland.

Het kan niet beter!

Alles wat wij voor onze soepen gebruiken, is het allerbeste wat er ergens ter wereld te verkrijgen is. En in onze groote, zindelijke keukens zijn de beste chefkoks werkzaam. Voor geen geld ter wereld kunt gij betere Tomaten-Soep maken en door geen enkelen kok laten klaar maken dan met Campbell's. Als ge er water bij doet, dan is dat echte Tomaten Soep. Doet ge er melk of cream bij, dan is 't echte Tomaten Cream. Probeert de twee manieren van bereiding.

Campbell's SOUPS

LOOK FOR THE RED-AND-WHITE LABEL

21 verschillende soorten van soep zijn er uit te kiezen.

WEST INDIA MERCANTILE CO., Agenten.

Wie dagelijks z'n glas

Sherry-Steur

drinkt

wordt oud, en blijft jong!

Gebroeders Steur.

Wijnhandelaars.

Anno 1828

Maassluis (Holland.)

Vraagt proeven en offerte bij onze Agenten voor Curaçao:

de firma G. Winkel & Zonen.

THE NEW-ZEALAND SHIPPING CO., LTD., SHAW SAVILL & ALBION CO., LTD.,

SNELSTE VERBINDING MET PASSAGIERSBOOTEN TUSSCHEN CURAÇAO EN:

PANAMA & NEW-ZEALAND	SS. "RUAHINE"	(11.000 Ton)	(T)	18/19 Otc.
	SS. „MATAROA"	(12.500 Ton)	(C)	13/14 Nov.
	SS. „AKAROA"	(11.500 Ton)	(C)	11/12 Dec.
LONDEN & SOUTHAMPTON	SS. „ROTORUA"	(12.250 Ton)	(T)	5/6 Nov.
	SS. „REMUERA"	(11.500 Ton)	(C & T)	15/16 Nov.
	SS. „TAMAROA"	(12.500 Ton)	(C)	29/30 Nov.

C — Cabin Class T — Toeriste Klasse

Cabin Klasse naar Panama	£ 7—10—0 (Minimum)
Toeriste Klasse naar Panama	5—0—0 "
Cabin Klasse naar New Zealand	42.— "
Toeriste Klasse naar New Zealand	28.— "
Cabine Klasse naar Engeland	30.— "
Toeriste Klasse naar Engeland	20.— "

PASSAGEPRIJZEN WORDEN BEREKEND VOLGENS DEN KOERS VAN DEN DAG.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2. Telefoon: No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

GEZONDHEID LEVENSLUST KRACHT!

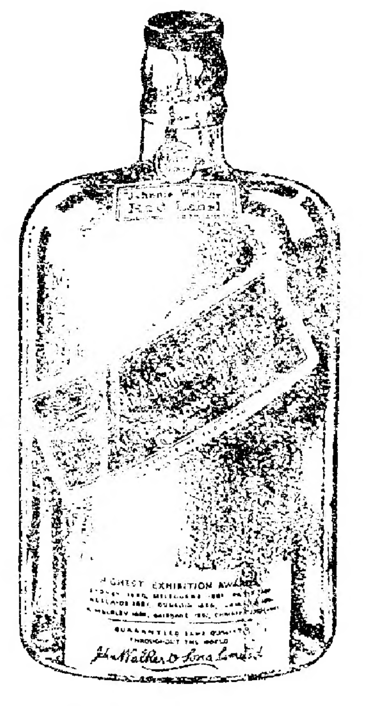
neem **SANATOGEN**

Het Zenuwsterkend Voedsel.

„Niets kan er halen bij Sanatogen. Stap voor stap bouwt het de zenuwkracht op. Het bevordert een rustigen slaap, overwint zwakte en geeft nieuwe levenskracht."

Verkrijgbaar in alle Apotheken

Meer dan 25000 geneesheeren hebben schriftelijk Sanatogen aanbevolen als een ideaal versterkend voedsel.

JOHNNIE WALKER

Geen betere WHISKY te verkrijgen

MORRIS E. CURIEL & SONS Agenten.

Broedeieren

Witte leghorn 15 ct.

Eendaags Kuikens 40 ct.

Electrische Kunstmoeders.

Hendriksteeg 16.

ALUMINUM LINE.

Geregelde vracht en passagiersdienst tusschen New Orleans, Mobile, **Port au Prince, Santo Domingo,** CURACAO, Puerto Cabello, La Guaira en PARAMARIBO, en **vandaar direct naar CURAÇAO** en New Orleans als volgt:

	Vertr. NEW ORLEANS	Aank. CURAÇAO	Aank. PARAMARIBO
SS. "VESTVANGEN"	Oct. 6	Oct. 15	Oct. 23
SS. „DALVANGEN"	Oct. 27	Nov. 5	Nov. 13
SS. "VESTVANGEN"	Nov. 17	Nov. 26	Dec. 4

	Vertr. PARAMARIBO	Aank CURAÇAO	Aank. MOBILE, ALA.
SS. "DALVANGEN"	Oct. 8	Oct. 12	Oct. 20
SS. "VESTVANGEN"	Oct. 29	Nov. 2	Nov. 10
SS. "DALVANGEN"	Nov. 19	Nov. 23	Dec. 1*

(*) Schepen aldus gemerkt gaan naar NEW ORLEANS, La.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2. Telefoon No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

Compañia Trasatlántica

(Spaansche Lijn.)

Eerstvolgende afvaarten van Curaçao:

naar Pto. Colombia, Cristobal, PTO. LIMON, PTO. BARRIOS, HAVANA, NEW YORK, Cadiz en Barcelona:

SS. „MARQUES DE COMILLAS" 9-10 Oct. 9-10 Dec.

naar Pto. Cabello, La Guayra, STO. DOMINGO, San Juan, Canarias, Cadiz en Barcelona:

SS. „MAGALLANES" 18-19 Oct. 18-19 Dec.

SS. „JUAN SEBASTIAN ELCANO" 17-18 Nov. 17-18 Jan. 1935.

naar Pto. Colombia, en Cristobal:

SS. „JUAN SEBASTIAN ELCANO" 8-9 Nov. 8-9 Jan. 1935.

Passages naar New Orleans en andere plaatsen met overscheping in Cristobal, kunnen hier worden uitgereikt.

Alle inlichtingen te bekomen bij:

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein No. 2. Telefoon No. 72 & 505.

HAMBURG-AMERIKA LINIE

PASSENGER AND FREIGHT SERVICE.

Next sailings from CURACAO:

to Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Port Limon & Pto. Barrios:

SS. "SYRA"		Oct. 24
MS. "CORDILLERA"	(12.300 Reg. Tons)	Nov. 1
MS. "PHRYGIA"		Nov. 18
SS. "ATTICA"		Nov. 28
MS. "CARIBIA"	(12.300 Reg. Tons)	Nov. 29

All vessels calling at Cristobal connect there with vessels to the Pacific Coast of South-, Central- and North America.

Through-Tickets are issued to any port on the Pacific and also to Havana, New Orleans and New York.

to EUROPE via Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad and Barbados:

MS. "CARIBIA"	(12.300 Reg. Tons)	Oct. 18
SS. "NICEA"		Nov. 3
MS. "CORDILLERA"	(12.300 Reg. Tons)	Nov. 17
SS. "SYRA"		Dec. 1

Besides AMSTERDAM and HAMBURG our Passenger-Motorships call at SANTANDER, PLYMOUTH and CHERBOURG.

to MARACAIBO:

SS. "ALEMANIA" in connection with our outward and homeward vessels sails regularly to and from Maracaibo.

All further informations are gladly given at the Hapag-Offices.

EDWARDS, HENRIQUEZ & CO.

Curaçao, Tel. 106.

ARUBA TRADING Co., Aruba.

Verkrijgbaar in alle provisiewinkels.

voor prijzen enz. G. Winkel & Zonen.

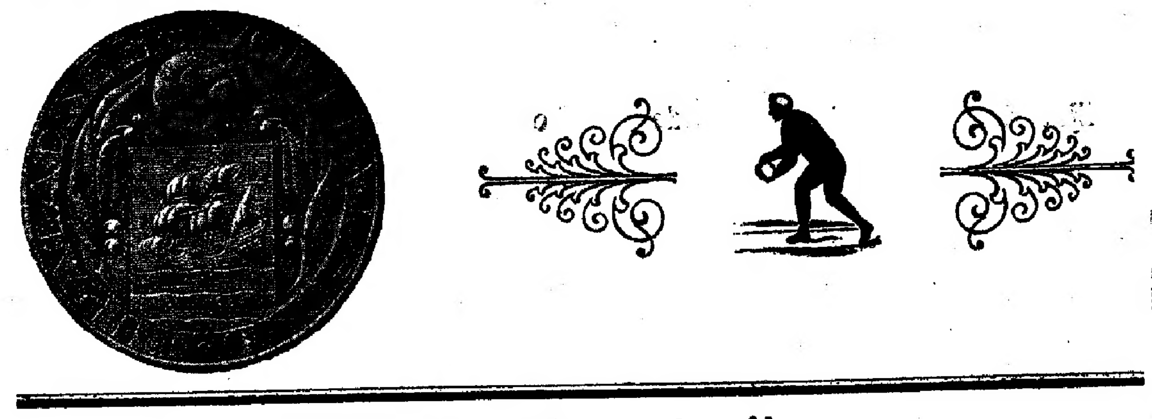
Echt Checo-voetbalschoenen

Bata

Prinsenstraat 22.

Bijblad van de „AMIGOE DI CURACAO" van 13 OCTOBER 1934.

SPORT-RUBRIEK.

Officieele Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd-uitslagen 7 October 1934.

1ste klasse	HERCULES	—	TRAPPERS	2—0
	GO AHEAD	—	M. S. V.	0—0
Res. 1ste kl.	R. C. C. 2	—	TRANSVAAL 2	2—2
	BISMARCK 2	—	VOLHARDING 2	2—2

Stand Competitie-wedstrijden per 7|10|'34

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
R. C. C.	10	6	2	2	23	8	14
ASIENTO	9	6	2	1	13	6	14
TRAPPERS	11	6	2	3	13	8	14
HERCULES	10	4	4	2	9	4	12
BISMARCK	10	4	4	2	13	9	12
TRANSVAAL	9	2	3	4	12	7	7
VOLHARDING	8	3	0	5	14	10	6
GO AHEAD	8	0	4	4	2	8	4
M. S. V.	11	1	1	9	6	44	3
Res. 1ste klasse							
R. C. C. 2	7	4	2	1	25	6	10
TRAPPERS 2	6	2	3	1	7	5	7
ASIENTO 2	6	3	0	3	10	10	6
VOLHARDING 2	6	2	2	2	9	9	6
* BISMARCK 2	6	4	1	1	14	8	5
TRANSVAAL 2	4	1	2	1	7	7	4
HERCULES 2	5	1	0	4	4	13	2
M. S. V. 2	6	1	0	5	4	18	2
Res. 2de klasse							
AJAX 2	2	2	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	4
DE RUITER 2	2	1	0	1	3	4	2
ATLETICO 2	2	0	0	2	2	7	0

* 4 Winstpunten in mindering gebracht wegens het niet opkomen in den wedstrijd tegen "R. C. C." 2 op 2 April l.l. en tegen „Trappers" 2 op 10 Juni l.l.

WEDSTRIJD - PROGRAMMA.

Zondag, 14 October

MUNDO NOBO

Comp. 1ste kl.

ASIENTO — R. C. C.

Aanvang: 4.15 precies

Scheidsrechter: Beltram.

DE HOOP

Comp. 1ste kl.

TRANSVAAL — VOLHARDING

Aanvang: 4.15 precies

Scheidsrechter: Elfrink.

Res. 1ste kl.

HERCULES 2 — M. S. V. 2

Aanvang: 3.— precies.

Scheidsrechter: Wix.

Zondag 21 October.

Comp. 1ste kl.

Bismarck — Transvaal

Aanvang: 4.15 precies

Comp. 1ste kl.

Hercules — M. S. V.

Aanvang: 4.15 precies

Comp. 1ste kl.

Go Ahead — Trappers

Aanvang: 3.— precies

Zilveren Bal

R. C. C. 2 — Scherpenheuvel *H.*

Aanvang: 3.— precies.

Zondag 28 October.

Comp. 1ste kl.

Bismarck — Trappers

Aanvang: 4.15 precies

Comp. 1ste kl.

Go Ahead — Volharding

Aanvang: 4.15 precies

Comp. 1ste kl.

M. S. V. — Transvaal

Aanvang: 3.— precies

Zilveren Bal

Winnaar H. — De Ruiter *M.*

Aanvang: 3.— precies

Zondag 4 November.

Comp. 1ste kl.

R. C. C. — Trappers

Aanvang: 4.15 precies

Comp. 1ste kl.

Hercules — Volharding

Aanvang: 4.15 precies

RIO CANARIO

Comp. 1ste kl.

Bismarck — Go Ahead

Aanvang: 3.— precies

Res. 1ste kl.

Asiento 2 — Transvaal 2

Aanvang: 4.15 precies

Zondag 11 November.

Comp. 1ste kl.

Bismarck — R.C.C.

Aanvang 4.15 precies.

Res. 1ste kl.

Hercules 2 — Transvaal 2

Aanvang: 4.15 precies.

MUNDO NOBO

Comp. 1ste kl.

Asiento — M. S. V.

Aanvang: 3.— precies

DE HOOP

Zondag 18 November.

Comp. 1ste kl.

R. C. C. — Volharding

Aanvang 4.15 precies.

Comp. 1ste kl.

M. S. V. — Trappers

Aanvang: 4.15 precies.

Comp. 1ste kl.

Go Ahead — Transvaal

Aanvang: 3.— precies.

In- en Afschrijvingen.

Werkende Leden van 1 t/m 8 October 1934.

INGESCHREVEN:

„TRANSVAAL" H. van Trikt, Motetweg 6, per 5-10-'34

AFGESCHREVEN:

„ A. Sijlbing. } per 5 10-'34
J. Jansen Jr. }

WIJZIGING NAMEN:

„ W. Man—Asam in W. Mau—Asam.
A. van Lid in A. van Lits.

De V. V. Go-Ahead is beboet met f 2.50 wegens het niet op tijd inzenden van de elftal-opgaven voor de maand October.

Elftal-Opgaven voor de maand OCTOBER.

Van rechts naar links.

AJAX 1:	Ongewijzigd.
AJAX 2:	Ongewijzigd.
ASIENTO 1:	H. C. J. Nieuwenhoff, W. Lambij, D. Monfils, J. P. Spruit, A. de Wolf, W. Hendriks, J. Boon, J. Nieuwenhoff, L. Opschoor, P. C. Kroon, I. P. de Vooys.
ASIENTO 2:	D. de Jong, P. Fraterman, G. J. Brouwer, J. Rigaud, G. de Nieuwe, P. Faber, A. J. Oomen, J. Kooyman, J. de Boer, B. Lagendijk, T. J. Leeflang.
ATLETICO 1:	S. O. Manbaer, J. A. Daal, A. J. Daal, G. C. Fierman, C. C. Scorea, M. P. Wolters, E. A. Martina, J. M. Dorothaal, J. F. Stekman, J. F. Daal, I. C. Morales.
ATLETICO 2:	I. Williams, R. O. Protesion, J. J. Fierma, B. Kraas, D. C. Veeris, P. Scorea, B. M. Martines, V. A. Kleinmoedig, V. A. Pieters, A. Royer, A. A. Mercelino.
BISMARCK 1:	J. Arion, L. Jandroep, J. Pieters, J. Cesilia, J. Davelaar, E. Ruiz, F. Rovil, H. A. Maduro, H. Vorst, M. Davelaar, J. Christian.
BISMARCK 2:	E. Winklaar, H. Bakhuis, F. Nicasio, R. Davelaar, J. Rodriguez, E. Moesker, J. de Jezus, M. Casimir, M. Pieters, S. Pieters, E. Quiringdongo.
DE RUITER 1:	?
GO AHEAD:	?
HERCULES 1:	J. Pinedo, H. Weber, E. Atalida, L. Laurens, J. Hollander, R. Danchi, E. Fecunda, A. Evertsz, P. Faneyten, L. Laurens, F. Pinedo.
HERCULES 2:	A. Merkies, F. Angel, J. Girigori, J. Haseth, A. Prins, A. Franka, H. La Cruz, E. Scheidelaar, I. Nieuw, P. Jansen, G. Curiel,
M. S. V. 1:	B. M. Vermeulen, C. Pleitje, P. Lugthart, E. M. J. Ooft, C. L. van Berge, J. Miedema, J. J. Broder, J. P. van Dalen, J. Handels, M. van Niel, C. Cup.
M. S. V. 2:	W. Groen, J. A. Schouten, J. Hollander, J. Etteger, A. H. Henschen, H. Blom, M. Mutsaarts, P. H. Rademaker, H. Keet, J. A. van der Ham, W. J. Osenga.
R. C. C. 1:	W. A. Roerhorst, I. Bouwman, J. Hollander, J. v. Uytrecht, V. Naar, R. de Windt, N. Vera, G. J. Schouten, J. Suarez, J. G. Hofmans H. Leers.
R. C. C. 2:	Ph. de Jongh, F. Hollander, M. G. Bouwman, J. F. Bouwman, C. I. Royer, H. Gorsira, E. Rib, G. Raven, O. Profeet, G. Evertsz, F. Rib.
SCHERPENHEUVEL 1	Ph. Newton P. Martha, R. Suarez, J. Coffie J. P. Coffie, S. Cathalina, J. Regales, Ch. Becker, R. Tromp, B. Isenia, C. Servani.
TRAPPERS 1:	A. A. Confesor, E. R. A. Jansen, A. J. Maduro; W. F. Abad, J. C. Jacob, B. F. Leonora, M. de Castro, R. B. Wilsoe, C. Bosch, A. C. Escobar, O. R. Davelaar.
TRAPPERS 2:	V. C Manuel, R. E. Corasol, H. E. Osorio, E. F. Brion, A. M. Chirino, E. A. Reyes, J. C. Poppen, G. Pieter, V. Evertsz, R. F. Nahr, I. H. Dania.
TRANSVAAL 1:	L. Faverey, J. Brons, A. de Koop, A. Bosnie, M. Nahar, W. Mau-Asam, A. Warning, E. A. Valies, A. Naaldijk, J. Eitoof, D. Jones.
TRANSVAAL 2:	A. Oehlers, A. de Rooy, J. Blaaker, J. Thijssen, A. Monkou, A. van Lit, S. Adams, J. Lo-Fo-Sang, H. van Trikt, L. E. Willems, J. Sedney.
VOLHARDING 1:	A. Clement, A. Minguel, J. Stekman, P. Leano, J. de Windt, L. Pieters, M. Laurens, A. de Castro, A. Meerens, M. Henriquez, E. Rondijk.
VOLHARDING 2:	E. Thielman, J. Celacio J. Tokay, S. Celacio, V. Nepomuceno, F. Fer, J. Marquez, J. Sillië, E. Pieters, R. Ruperto, A. Daantje.

Het Bestuur.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING
WILLEMSTAD — CURAÇAO.
GROEP I.

GROEP-NIEUWS van

Maandag 15 tot en met Zondag 21 October 1934.

Uit de leiderskamer.

Wij wenschen *Willy TAYLOR* bij zijn vertrek naar Venezuela een goed pavinderspoor.

Geinstalleerd tot verkenner de nieuweling *ROB SCHEMEL.*

Bert Vermeer behaalde op 7 October het insigne WIELRIJDER.

Opgenomen in de patrouille Wolven *H. PRINCE.*

Patrouille Wolven wint op 8 October de PATROUILLEKAMER-WEDSTRIJD.

Patrouille Vossen wint op 8 October de GYMNASTIEK-WEDSTRIJD.

BELANGRIJKE BERICHTEN.

ER IS OP DE TROEPRAAD VAN 7 OCTOBER BESLOTEN:

1.. DAT DE PATROUILLEBIJEENKOMSTEN TOT 31 DECEMBER GEHOUDEN ZULLEN WORDEN IN DE NAMIDDAGEN VAN 4.45 uur, tot 6 uur, INPLAATS VAN OP DE AVONDEN.

DIT IN VERBAND MET DE A. S. REPETITIE'S DER SCHOLEN EN DEN WENSCH DER LEIDERS, DAT ELKE VERKENNER EEN GOED FIGUUR OP SCHOOL ZAL SLAAN.

2.. DE NIEUWE WEDSTRIJD IS EEN WEDSTRIJD IN PADVINDERSLIEDTJES EN YELLS EN DUURT TOT 31 DECEMBER.

3... DE UITVOERING WORDT GEHOUDEN IN EEN DER THEATERS OP 13 DECEMBER. E. K.

PATROUILLE-BIJEENKOMSTEN:

Op DINSDAG en WOENSDAGMIDDAG van 4,45 tot 6 UUR voor WOLVEN en HERTEN op 16 OCTOBER en ARENDEN en VOSSEN op 17 OCTOBER.

(Je kent allen het nieuwe wedstrijdprogramma, dus kun je nog zingen, zing dan mee).

INSPECTIE-AVOND. VRIJDAG, 19 OCTOBER.

Om half 7 bij DE GROENE WIGWAM verzamelen met al het opgegevene bij je. Denk er om, 't is bijeenkomst in burger.

WEEK-END RONDE KLIP.

Alle deelnemers op ZATERDAG. 20 OCTOBER om 2 uur op het RIF verzamelen.

Terugkeer op ZONDAG, 21 OCTOBER om 6 uur op het groepterrein.

Vergeet brood en contributie niet mede te nemen.

HORDE VAN GROEP I...
WILLEMSTAD.

DINSDAG, 16 OCTOBER:

Op de bekende tijd present. Begin van het beeindigen der WEDSTRIJD.

Gevraagd zal worden het vischgraatverband en dat voor de elleboog.

Verder is het gymnastiek... spelen en voetballen.

ZATERDAG, 20 OCTOBER:

Allen present en op tijd (2 uur).

Laatste gedeelte van de wedstrijd. Uitslag wordt daarop bekend gemaakt. (MEDAILLE ???)

Mooie spelen en verhaal van AKEELA.

Goede Jacht en denk om De Goede Daad.

De Oude Wolf.

DE WEDSTRIJD.

Weken van te voren alreeds werd druk gebruik gemaakt van de gymnastiektoestellen daar onder 't afdak, om klaar te zijn voor deze dag, waarop de wedstrijd beslist zou worden. Toen ik zoo elke Woensdagavond, de kamers der patrouilles controleerde, merkte ik hier en daar, dat getracht werd, op eigen initiatief de patrouille-home's een aardig aanzien te geven." Het aandringen op eigen handwerk heeft dan toch succes gehad," zoo kon ik nu tevreden voor mijzelf glimlachen, als ik de eigengemaakte borderekken en andere gebruiks en siervoorwerpen zie.

Maar nu dan toch, op deze Zondagmiddag, zal de beslissing plaats vinden en als mijn Vaandrig, vijf minuten na de Troepraad, waarop „de nieuwe wedstrijd" het punt van bespreking was, de vier patrouille's aan laat treden, dan is er duidelijk spanning onder de kampvechters.

Eerst gaat wapperend, vroolijk en fier, de Nederlandsche driekleur aan de vlaggemast. Daarna komt Bert Vermeer naar voren en ontvangt het insigne „Wielrijder" terwijl hij belooft, waar dan ook, zich met zijn rijwiel in dienst der gemeenschap te stellen. Wederom klinkt eenige minuten later uit den mond van een jongen voor God en zijne kameraden de belofte: dat hij zijn plicht zal doen, helpen waar hij maar kan en de wet der Padvinders zal gehoorzamen. Met saluut en driewerf hoera wordt hij in den kring zijner makkers opgenomen.

Dan is 't groote gebreuren, „De Wedstrijd". Na nog een laatste aanwijzing betreffende sportieviteit, wordt een aanvang genomen met de 100 meter wedloop, waarvoor elke patrouille vier deelnemers mag laten uitkomen. Winnaar is Mandsji de Haseth met 13.8 sec. waardoor hij alreeds voor zijn patrouille een flink aantal winstpunten weet te behalen. Direct daarop wordt onder de overdekking der Groene Wigwam de uitslag der 100 meter bekend gemaakt e. reeds beginnen de patrouilleleiders het aantal punten voor zich zelf nog eens op te rekenen. Nu volgt, na eenige minuten rust, de oefeningen aan den Brug en over het Paard. Zelf sta ik bij het gymnastiektoestel „De Brug" voor controle en zie met voldoening de goede houding en klaarblijkelijke ijver der enthousiastelingen. Bij „'t Paard" is de Vaandrig en één voor één doet daar ook een ieder zijn best. De H. P. L. bevindt zich nu hier, dan daar en heeft het druk met al de uitslagen in zijn opschrijfboekje aan te teekenen.

De 400 meter wedloop zal een aanvang nemen. Van elke patrouille zullen de twee beste loopers de eer van hun team probeeren op te houden en gaan nu in het Fordje met de Vaandrig naar het beginpunt. Met controlemeter gereed worden zij daarna bij het eindpunt opgewacht en weer passeert Mandsji als eerste de eindstreep in den tijd van 1,17 sec.

In dien tusschentijd hebben de overige patrouilleleden nog eens een kijkje in de patrouillekamers genomen en tevens gezorgd, dat er zoo straks niet de minste aanmerking op orde of zindelijkheid zal volgen. Nu keeren de hardloopers terug en is het twintig minuten rust, waarbij de limonade een welkome afwisseling in het wedstrijdgebeuren.

Met Vaandrig en Hoofdpatrouilleleider controleer ik dan de kamers voor den uitslag der patroullekamerwedstrijd. Met genoegen zie ik het talrijke handwerk en de goede zorgen aan vele voorwerpen besteed. Daarbuiten is nu groote nieuwsgierigheid ... vooral als sommige kamers twee & driemaal door de leiders wordt binnengegaan.

De twintig minuten zijn verstreken en wederom klinkt het fluitsein, nu voor het ver-springen, 't ringenwerk en het bokspringen. Bij de groote zandbak is een algeheele spanning en luide worden sommige ver-springers toegejuicht. Ook 't bokspringen brengt mooie resultaten en houdt de spanning er in. Bij het Ringenwerk merkt de Vaandrig op, hetwelk ik eveneens met blijdschap constateerde, hoeveel leniger vele jongens zijn geworden, dit kan niet anders als hen later ten goede komen.

Maar nu is toch het einde der wedstrijd door en zal zoo straks de beslissing bekend gemaakt worden. De leiders rekenen en cijferen en tellen de punten op. Spanning is op de jongensgezichten, daarginds op eenige afstand te lezen, waarvan sommigen druk staan te praten.

Om kwart voor zes is het verzamelen op de plek, waar de behaalde resultaten zullen gehoord worden. Vlug treden de patrouille's aan en één voor één verschijnen de cijfers op het zwarte bord ... terwijl de gevormde kring al nauwer en nauwer wordt. Een luid gejuich duidt aan, dat de wolven de patrouillekamerwedstrijd gewonnen hebben en even later verkondigd een tweede hoerageroep, dat van gymnastiekwedstrijd de Vossen de gelukkige winnaars zijn.

Volgens afspraak zal van elke winnende patrouille een vergroote photo gemaakt worden, welke natuurlijk een ereplaatsje in de patrouillekamer zal verkrijgen.

De nieuwe wedstrijd zal er een in 't zingen zijn en als gij zoo eens in de komende maanden langs het rif komt wandelen, dan zult gij misschien dit oefenen der longen en stembanden kunnen hooren.

Om zes uur gaan allen tevreden huiswaarts en schrijf ik eveneens tevreden het verslag van deze gezonde, sportieve middag.

De groepleider.

De Man, die het staal maakte.

Wie was Henry Bessemer?

Als aan een hevig transpireerenden examinandus deze vraag wordt gesteld, zal hij, als zijn geheugen niet tegelijk met zijn zenuwen van den kook gebracht is, antwoorden: Henry Bessemer was de man, die een proces voor het vervaardigen van het staal uitvond, waardoor een ware revolutie ontstond in de industrie.

Dit antwoord is natuurlijk prachtig, maar de uitvinding van het staal, is niet de eenige reden, waarom de naam van Bessemer waard is, onthouden te worden. Bessemer was namelijk één van de grootste uitvinders, die de wereld gekend heeft.

Door zijn ontdekking van een proces, om goedkoop staal te maken van een betere kwaliteit dan tevoren bekend was, heeft Bessemer het aanschijn der wereld grootelijks veranderd. Reusachtige stalen bruggen begonnen de rivieren te overspannen. Stalen geraamten voorgebouwen van een geheel nieuw type, boorden zich in de wolken. Stalen schepen gleden van de scheepshellingen het water in, om alle zeeën van de wereld te doorploegen.

Henry Bessemer werd in het dorpje Chariton in Hertfordshire in Engeland geboren, twee jaren voordat de slag bij Waterloo plaats vond. Zijn ouders behoorden tot den kleinen middenstand. Zijn opvoeding was goed, maar onvolledig.

Op 17-jarigen leeftijd begaf hij zich naar Londen, om zijn fortuin te maken. Hij had namelijk zijn hart verloren aan een meisje, Anne Allen genaamd, dat in de nabijheid van zijn ouderlijk huis woonde en het was voor de verliefde jongeling zaak, in korten tijd zooveel geld te verdienen, dat hij de geliefde zijns harten voor goed tot de zijne kon maken. Hij was nog niet lang in Londen, of de avonturier in hem kwam boven. Aanvankelijk verdiende hij zijn brood met den verkoop van metalen afgietsels van gipsen medaillons, die hij volgens een door hemzelf uitgevonden proces vervaardigde.

Sommige van deze afgietsels werden tentoongesteld in de Koninklijke Academie te Londen. Ze waren verschrikkelijk leelijk.

Op zekeren dag las hij, dat de schatkist ieder jaar 100.000 pond sterling verloor, doordat postzegels van ouden datum opnieuw werden gebruikt. De idee flitste door zijn brein, dat men gemakkelijk een datum door de postzegels perforeeren kon. Hij zette zich onmiddellijk aan het werk en ging zelfs zoover, postzegels na te maken, om de deugdelijkheid van zijn vinding te bewijzen.

De posterijen aanvaardden zijn uitvinding, beloofden hem een aanstelling als „postzegelsuperintendant", een baantje, dat 800 pond per jaar opbracht.

De belofte werd echter nooit gehouden.

Bessemer was echter niet spoedig uit het veld te slaan. Hij ging zich interesseeren voor de potlooden-industrie. Potlooden werden toen gemaakt door ruw graphiet in reepen te zagen, een proces, waarvan de Joden het monopolie bezaten. Het was erg duur en ging heel wat van het materiaal verloren. Bessemer kocht het afval, vond een manier uit, om het schoon te maken en het in staven te persen en verkocht zijn product tegen vier pond, tien shillings per pond. Hij verkocht zijn uitvinding voor 200 pond sterling en trad in het huwelijk met zijn Anne Allen. Hij was toen 21 jaar oud.

Het toeval wierp hem kort hierop een fortuintje in den schoot. Zijn zus wilde een opschrift hebben op de buitenzijde van haar portefeuille waterverfteekeningen. Dergelijke portefeuilles waren in dien tijd erg in de mode bij de jongedames. Daar hij vond, dat gouden letters het mooist zouden uitkomen, ging Bessemer er op uit, om verguldsel te koopen, wat hem zeven shilling per 30 gram kostte.

„Dat is duur", dacht hij, „vooral, omdat er heelemaal geen goud in zit". Zijn nieuwsgierigheid was opgewekt en hij begon de zaak te onderzoeken. Hij kwam tot de ontdekking, dat fabricage van verguldsel een geheim was van een paar firma's in Neurenberg. In oude boeken kwam hij op het spoor van het geheim: bladen van een koperalliage werden langzaam tot poeder geklopt. Geen wonder, dat de verf duur was. Als men echter een machine kon maken, die een stuk koper tot fijn poeder vermaalde.....

Toen Besemer eenmaal op de idee gekomen was, viel het hem verder gemakkelijk zoo'n machine te laten maken. Hij kocht een oud huis in St. Pancras, liet elk deel der machines in een verschillende fabriek maken en zette ze zelf in elkaar. Tenslotte nam hij zijn twee zwagers tegen hooge salarissen in dienst, om de machines te bedienen.

Veertig jaar lang bleef zijn uitvinding geheim en Bessemer trok er al dien tijd een aanzienlijk inkomen uit.

Toen de Krimoorlog uitbrak, ontstond er veel ontevredenheid over de kwaliteit van de Britsche kanonnen. Onnoodig te zeggen, dat ook Bessemer hiervan hoorde.

„Als je, inplaats van over ronde kogels, beschikte over munitie in den vorm van een cylinder. Als je dezen cylinder een draaiende beweging gaf door een spir alvormige groef in den loop van het kanon....

Bessemer zette zich aan het werk en probeerde het. Zooals hij gedacht had, nam de draagkracht van den kogel aanzienlijk toe.

Hij ging naar het Woolwich Arsenal. Daar meenden ze, dat ze met een gek te doen hadden en waren er in ieder geval zeker van, dat hij een groote lastpost was.

Hij ging hierop naar Frankrijk, waar hij met vreugde werd begroet. Hij experimenteerde in het militaire kamp van Vincennes.

Het nieuwe type munitie eischte echter een steviger loop en deze vroeg op zijn beurt sterker staal dan tot dan toe bekend was.

Bessemer begon dus naar een dergelijk soort staal te zoeken. Geruimen tijd werkte hij volkomen in het duister. Op zekeren dag echter zag hij enkele platen ijzer aan zijn smeltkroes, welke niet wilden smelten in de intense hitte van den luchtstroom Hij onderzocht ze en vond, dat ze uit zuiver metaalachtig ijzer bestonden. Deze ontdekking was zeer belangrijk. Zij beteekende, dat men de onzuiverheden uit het ijzer kon verdrijven door een luchtstroom.

Bessener deelde de British Association mede, wat hij had gevonden. Binnen den tijd van een maand was hem reeds een bedrag van 30.000 pond sterling uitbetaald voor zijn uitvinding en eer en rijkdom werden zijn deel.

In 1898 stierf hij. Hij was toen 85 jaar oud en had nog lang genoeg geleefd, om de hervorming te zien, welke op de wereld tot stand kwam, door het koude, blauwe metaal, dat hij haar geschonken had.

Een scholier over opvoeding.

In „Verbum" komt een merkwaardig artikel voor, geschreven door een leerling 5e klas Gymnasium, die zijn visie geeft op de tekorten in de godsdienstige en zedelijke opvoeding op de Middelbare School. We lezen daarin o.a.:

Als de jongen van twaalf, dertien jaar van de lagere school overgaat naar het Gymnasium, dan is bij hem een zekere elementaire kennis te veronderstellen van Katechismus en Bijbelsche Geschiedenis. Op de lagere klassen van de middelbare school wordt dan de Katechismus meer uitgebreid gegeven: zoo ook de Bijbelsche Geschiedenis. Komt men op de hoogere klassen bij de behandelingen van b. v. de geboden, dan is het eigenlijke Katechismusonderricht — waarvan de algemeene gedachte is, dat het bestaat in 't leeren van vraagjes — op de achtergrond gekomen. De Bijbelsche Geschiedenis is verdwenen.

Het spreekt vanzelf en volgt uit den aard van de zaak dat bij de behandeling van de geboden meer precaire onderwerpen ter bespreking komen.

Welke mijn meening over dit alles is?, als dit mij gevraagd werd.

'k Weet wel, dat op de lagere klassen het godsdienstonderricht voor mij een van de meest afschrikwekkende vakken was. Iedere les moesten wij een serie vragen kunnen opdreunen. Zoo ook bij de Bijbelsche Geschiedenis. Op de compositie werden die vragen uitgezocht welke algemeene struikelblokken waren. Voor B. G. moesten wij een massa feiten en personen kennen: het was bijna even erg als gewone algemeene of vaderlandsche geschiedenis. Het werd dus blokken, de avond van te voren, maar, al waren wij bij de besten van de compositie, als onze niet-katholieke vriendjes van autobus en tram eens met iets kwamen aandragen, met een of ander ding „dat ze gehoord hadden" dan zaten we heel dikwijls met onze mond vol tanden. Ja, maar de Katechismus is geen leerschool voor apologeten en... kinderen kunnen nog geen godsdienstkwesties behandelen. Eerstens, al is het dan niet te eischen dat wij als kinderen van twaalf, dertien jaar volleerde apologeten zijn, het zou toch goed zijn als we ook dan reeds de eerste richtingaanduidingen kregen omtrent de positie, in te nemen in dergelijke gevallen. Zeer vele godsdienstkwesties gaan boven 't begrip van kinderen. Volkomen waar. Maar kan er niet in die richting gewerkt worden? En kinderen van vandaag bespreken andere dingen dan verjaarpartijtjes en poëzie-albums. Is het niet bekend dat zij op hun weg naar school van vriendjes en vriendinnetjes en in hun dagelijksche omgaan met elkaar inlichtingen ontvangen, die ten zeerste voorbehouden dienen te blijven aan de bevoegde personen in die zaken?

En zoowel als die dingen behandeld worden, komen kwesties over algemeene godsdienstige begrippen aan de orde.

Erger wordt dit als men op een leeftijd van vijftien, zestien jaar komt. Hierin kan ik alleen over mijzelf oordeelen, omdat ik de kwesties niet met vrienden wilde en durfde bespreken, ik wist mij toen nog geen rekenschap te geven waarom. Als men op die leeftijd het leven anders gaat zien, komt men voor vele vragen te staan die eindelijk dwingen om een oplossing. Ik weet dat ik hierbij raak aan een kwestie, waarover ik allerminst kan oordeelen: ligt de sexueele voorlichting in het gebied van het godsdienstonderwijs: algemeen, dus op school, of moet deze voorlichting streng individueel gehouden worden? Ik voor mij zou het „prettiger" vinden, dat meer de randgebieden van deze kwestie *in de klas* behandeld werden. Jongelui, die dan aan het twijfelen en zoeken zijn, krijgen hun aansporing om te bevoegder plaatse inlichtingen te vragen. Ze worden gealarmeerd! Zij die misschien al langer rondloopen, in verwaring, vinden tevens hun bevrediging en wat nog meer waard is: hun gerustselling. Misschien dat de leeftijd zestien, zeventien jaar ongeveer geschikt is. In ieder geval is het van veel waarde dat in de klas geen doekjes worden gewonden, waar dit niet strikt noodig is. De jongen over 't algemeen voelt toch wel of er iets wordt verborgen gehouden, of niet.

En waarom zou er b. v. niet meer aandacht geschonken worden aan de apologie, op de hoogere klassen. In deze tijd van woelige politieke stroomingen komt het „groote kind" in aanraking met theorieën en stelsels, die toch inderdaad verwarrend kunnen werken, zooal niet zelfs gevaarlijk zijn. Het komt in aanraking met niet-katholieken, het hoort — dit ook het kleinere kind — in tram en bus zeer vreemde dingen. Zelf heb ik in een Amsterdamsche tram een eerste „duw" gehad. Twee heeren bespraken hun huiselijke aangelegenheden. Daar ik naast de eene zat moest ik alles hooren.

„En hoe gaat 't ermee, en de vrouw?" „Ja, zoo en zoo..." Er kwam een vuile mop in keurig Nederlandsch gehuld. Uit. En als jongen weet je dan ongeveer van niets: op die manier krijg je een „push".

„Het is de „Eeuw van het Kind". Maar ook is het de „Eeuw der Godloosheid". En het opgroeiend kind maakt noodzakelijkerwijze kennis met die wereld. Het leeft er middenin en het meerendeel zal er middenin moeten blijven. Als dan het godsdienstonderricht op school zich meer de practische kanten behandelt, paraat maakt om tot zwijgen te brengen hen, die met verkeerde theorieën aan komen dragen; meer kennis geeft over het algemeen van bestaande ketterijen en wat daarmee samenhangt, zou het onderwijs meer reëel zijn.

En men behoeft gerust niet bang te zijn dat men debatten kweekt. Maar als op een klas van dertig er één is, die met dergelijke lessen gebaat is en van zich af weet te bijten waar het noodig is, dan zijn die moeiten ruimschoots beloond.

Waarom kan dat niet? Waarom kan een Andersdenkende jongeman, die de kwesties van zijn kant bestudeerd heeft wel komen aandragen met bijbelteksten, en de Israëliet die het Oud Verbond van buiten schijnt te kennen? Laatst was er een zendeling-auto in mijn woonplaats en op een drukke Zaterdagmorgen gingen zij, een zendeling en twee dames, langs de huizen. En dood-eenvoudig en simpel zongen zij hun liederen en psalmen, ook toen de regen hen tot zieliege voorwerpen maakte van niet-begrijpende lachlust.

Stel daarover onze jongemannen, die het over 't algemeen nauwelijks aandurven om de lachtlust te trotseeren van niet katholieke vrienden (?).

Laat het Godsdienstonderricht op school ons vooral, naast kennis van zaken, het besef bijbrengen, dat wij geen Katholieken zijn van vóór 1853, die op zolderkamertjes Hem aanbaden, voor Wien zij luisterrijke kerken hadden, die hen ontnomen werden, neen, laat het ons leeren, dat wij de Katholieken zijn van vandaag, van morgen, die hun Koning eeren als voorheen, met gorievolle Paleizen, dat wij niet alleen met de daad maar ook *met het woord* klaar moeten zijn in deze tijd van rotatiepers en radio, van voorlichting aan den proleet, door alle denkbare richtingen; ook onze Katholieken!; in deze tijd van de strijd om de erkenning van onvervreemdbare rechten, in een tijd dat overal vergif voor het grijpen ligt, in lokkende etalages en op het witte venster.

Laat de Godsdienstleer ons klaar maken voor den levensstrijd.

En over zedelijk goed of zedelijk kwaad kan men niet oordeelen, door een serie namen van bijbelsche personen op te noemen.

Laat het godsdienst-onderzicht ons eenigszins maken als zij, die met hun groot geloof, kathedralen hoog naar den Hemel smeten, met een geste van diep godsvertrouwen.

Het godsdienstonderricht zal ons later van groot nut zijn als in de klas deze ééne vraag behandeld is:

„Hoe moet ik als Katholiek staan tegenover de practische uitvoering van mijn Katholiek geloof.

Hoe moet ik als Katholiek staan tegenover deze wereld?"

De arbeider in het nieuwe Oostenrijk.

Verklaringen van Hans Grossauer, Staatssecretaris voor arbeidersbescherming.

Van onzen correspondent.

Weenen.

Bondskanselier Dr. v. Schuschnigg heeft een vertegenwoordiger van de arbeiders in de regeering beroepen. Er is een staatssecretariaat voor arbeidersbescherming opgericht, waarvan de leiding aan Hans Grossauer is opgedragen. Grossauer is smid geweest en heeft dit ambacht van zijn jeugd af uitgeoefend, later werd hij employé en is ten slotte bij de beweging der landarbeiders toegetreden. Het was een goede gedachte, een man uit de gelederen der arbeiders met de vraagstukken der arbeidersbescherming te belasten; dit blijkt uit de opname van dit regeeringsbesluit in arbeiderskringen. Staatssecretaris Grossauer heeft nu over de kwestie der arbeidersbescherming en over de algemeene positie van den arbeider in het nieuwe Oostenrijk opmerkelijke verklaringen gegeven. Hij zegt o.a.:

Onder zware beroeringen wordt een nieuwe orde geboren en daarmee de afkeer van liberalisme en socialisme ingeleid. Het zal de orde der beroepsstanden zijn, welke de economische en sociale schokken moet overwinnen. De corporatieve orde in Oostenrijk is geen politiek systeem, zooals vaak wordt beweerd. Ze heeft vooral niets te doen met een dictatuur of met den absoluten Staat, wat door vele kringen van werknemers wordt gevreesd. Onder corporatieve orde verstaat men de samenvatting van allen, die in een bepaalden tak van beroep werkzaam zijn — dus werkgever en werknemer — in een lichaam van het openbaar recht en wel met de opgave, in den eigen werkkring de sociale en economische aangelegenheden van het beroep te behartigen en in gemeenschappelijken arbeid met de andere beroepstakken het algemeene welzijn te dienen en een schakel te vormen tusschen den enkeling en den staat.

De corporatieve orde welke de arbeidersgemeenschap met alle middelen vooruithelpen moet en kan, beteekent niet, dat de werknemers van het recht tot medebepalen in den staat worden buitengesloten. De orde der beroepsstanden zal eerder het volle gelijke recht voor alle arbeidende kringen van het volk brengen. Wel is waar gaat het hier niet om een gelijkheid in den geest van de democratie der stembriefjes.

Juist de heerschappij van het stembriefje heeft geleid tot de heerschappij van bekrompen partijpolitiek en dikwijls ook tot de heerschappij van demagogie. Het uitgebreide eigen beheer der beroepsstanden zal den menschen weer leeren, rustig en zakelijk te werken; ze zullen hierdoor vooral ook gaan inzien, dat ze van den staat geen dingen kunnen verwachten, die hij met den besten wil niet geven kan.

Men kan natuurlijk het corporatieve denken en handelen niet alleen eischen van de werknemers, maar vooral ook van die volksgroepen, welke over de bedrijfsmiddelen en de werkplaatsen beschikken. De werkgevers moeten het vertrouwen hunner arbeiders verwerven door de openheid der bedrijfsleiding, de erkenning der sociale en economische rechten en voornamelijk door de overeenkomstige samenwerking in de werk-gemeenschappen. De corporatieve orde heeft vooral ook een economischen kant. De ont-proletarisatie der arbeiders, welke door de encycliek „Quadragesimo Anno" als het doel der corporatieve orde wordt opgesteld en zonder welke een organisatie van beroepstanden al te voren tot een mislukking veroordeeld zou zijn, is in de eerste plaats een probleem voor een nieuwe economische vorming. *De arbeiders zullen hun gelijke rechten in de nieuwe orde niet bereiken, zonder er zelf aan mee te helpen.* Een veronderstelling van de corporatieve orde is de gelijkgerechtigde organisaties van werkgevers en arbeiders. Door deze organisaties kunnen de lichamen der beroepstanden pas gevormd worden.

De organisaties moeten dus ook een blijvende instelling worden.

Voor de werknemers der particuliere economie is deze organisatie, de vakvereeniging van Oostenrijksche arbeiders en employé's, reeds in het leven geroepen. Deze is nu voor de arbeiders de grondslag ter bereiking van het recht tot medebepaling. Dit verbond heeft zijn opgaven geheel vervuld en kan in den korten tijd van zijn bestaan op een groot succes terugzien. Het is dus een voor de arbeiders onvoorwaardelijk noodige organisatie, door welke hun bescherming gewaarborgd is. Maar het is duidelijk, dat staat ook op **andere** wijze voor de bescherming van arbeiders en employé's heeft te zorgen. De Oostenrijksche staat is zich van deze verplichting geheel en al bewust. Oostenrijk geeft zijn sociale wetgeving goed onderlegd. Ook in tijden van economischen achteruitgang en financieelen nood van den staat is er aan de kern der sociale wetgeving niets veranderd. Deze omstandigheid moeten de werknemers steeds voor oogen houden.

Een belanrijken pas ter verzekering van de arbeiders-rechten heeft de regeering gedaan, door het staatssecretariaat voor arbeidersbescherming op te richten. Tenslotte zegt staatssecretaris Groussauer: In de materieele hulpverleening alleen kunnen de opgaven van een sociaal politicus in geen geval uitgeput zijn. Hier geldt meer dan ergens anders het woord, dat de mensch niet van brood alleen kan leven. Een menschwaardig bestaan der groote massa werknemers is de eerste voorwaarde voor een sociaal en economisch herstel. Het doel der corporatieve orde is de ontproletarisatie, welks weer afhangt van een betere ecomische situatie der werknemers. Wanneer de arbeiders met recht van het vaderland hulp en bescherming verlangen, moeten ze zonder voorbehoud voor dit vaderland zijn en den strijd tegen zijn vijanden opnemen. Rechten zonder plichten zijn er niet. Alleen arbeiders, die bekennen tot den staat te behooren hebben het moreele recht, eischen en wenschen aan te melden.

Varia.

BIBLIOFIELEN.

Zeldzame boeken zijn een zeer kostbaar bezit. Vooral wanneer het boeken zijn met substantiëelen inhoud. Andere rariteiten hebben geen andere waarde dan rariteit te zijn.

Te Parijs werd laatst een opheffmakende verkoop gehouden van „zeldzame" boeken. Het waren meestal kostbare oude uitgaven, in kostbare banden gebonden. Met wapenschilden van beroemde oude heeren en beruchte oude dames. En meestal met authentieke teekeningen van befaamde kunstenaars. Daar werden fabelachtige sommen voor deze boeken betaald. De verkoop bracht ruim zegge vijf millioen francs op.

Alles goed en wel. Het is maar spijtig dat het meestal boeken gold van zeer twijfelachtigen inhoud en nog bedenkelijker illustratie. Men gaf het geld niet voor de substantie der boeken — ze bevatten haast géén substantie —; men gaf het geld voor het pikante van woord en beeld. Pose en bluff. En misschien nog wat anders, dat nog minder waard is.

Onze tijd heeft een leelijke afstraffing gekregen in „De stem". Exécuteur des hautes oeuvres was dr. W. van Ravesteyn. Dat onze gewone z.g. intellektueelen zeer bekrompen zijn: wie twijfelt daaraan? De reden? Gebrek aan grondige filosofisch scholing! Geen ander! Luister hoe dr. van Ravesteyn onze tijd meedoogenloos veroordeelt: „Alles is vervaagd, verward, oppervlakkig, een mengsel van onverleerd en onverteerbaar „nieuws", meestal in geen enkel verband met diepere problemen of werkelijke behoeften. En bij de groote massa der ietwat meer ontwikkelen, is de toestand niet veel beter. Ik kan hier, — want wij raken hier de worsels van onze huidige situatie — slechts naar eenige reeksen verwijzen. Ik denk aan de veelszins onvoldoende, al te technisch, d.w.z. inhumaan gerichte opleiding van tal van leidende categoriën, als de ingenieurs en dergelijke technocraten. Ik denk aan de overmaat van boekenproductie, die, gevoegd bij de overmaat van dagelijksche en periodieke lectuur, 't zelfs voor de enkele zeer geschoolden nauwelijks meer mogelijk maakt, meer dan één honderdste te lezen van wat men eigenlijk zou moeten lezen. Gij denkt, dat ik overdrijf? Neem deze kleine rekening. In vier beschaafde landen verschijnen — neem ik eens een oogenblik aan — elk jaar „slechts" 2000 boeken, die men gelezen zou willen hebben, indien men over een tamelijk universeele belangstelling beschikt. Voor mij, die vrij veel lees, geldt b.v. Welke geleerde leest er méér dan één boek per dag? Meer dan één kan ook een beroepslezer, de geleerde, moeilijk lezen. Gevolg? Ook de beschaafdste en hoogstontwikkelde lijdt aan eenzijdigheid en onvolledigheid. Er is niemand, geen denker, ook de grootste en wijdste niet, die daaraan ontsnapt. Niemand kan meer, als in de 18e eeuw en b.v. nog Hegel, een universeele cultuur hebben. Bij de meeste „geleerden" en vakmenschen van onzen tijd vindt men niets dan eenzijdige en domme specialiseering. Het gevolg is o.a. lichtgeloovigheid. Onze tijd is vergeetachtiger, lichtgelooviger, dommer en oppervlakkiger dan eenige andere."

En laten we beginnen met een goede pluim te geven aan het nationaalsocialisme. De opperste partijrechtbank heeft uitgemaakt, dat leden van de nationaal-socialistische partij, die vrijmetselaar geweest zijn, borgen voor hun trouw moeten hebben, om hooge functies in de partij te kunnen bekleeden. Over het algemeen beschouwt de partijrechtbank dat een gewezen vrijmetselaar daarvoor niet de geschikte man is.

Stiltaan begint een en ander bekend te geraken over de vrijheid en de absolute geheimheid van de laatste ja-stemming ten voordeele van Hitler Uit Dusseldorp ontving de N. R. C. de volgende circulaire, die door de geneeskundigen is toegezonden. Het is een treffend commentaar op den politieken toestand in Duitschland, dat geen verdere verduidelijking behoeft. Hier volgt een letterlijke vertaling — Dusseldorp, 21 Augustus 1934. Verein der Aerzte Düsseldorfs e. V. Zeer geachte Heer Collega. Het Dusseldorpsche Marienhospital heeft Zondag 19 Augustus 1934 met meer dan 50 pct. den leider en het nationaalsocialisme van de hand gewezen. Deze uitslag der verkiezing vormt een uitdaging aan den stand, de stad, en nog verder gaande, aan de staat. De geneeskundigen te Dusseldorp zullen trachten deze onvaderlandsche gezindheid door een scherp boycot tegen het hospitaal tot zijn ondergang toe goed te maken. Ik verorden daarom, dat het allerstrengst verboden is, patienten naar dat hospitaal te verwijzen. De Duitschen geneeskundigen die ondanks het verbod toch nog patienten daarheen verwijzen, maak ik door een rondschrijven bekend. Heil Hitler. Verein der Aerzte Düsseldorfs e.V. Dr. Seiler, Eerste Voorzitter.

Inmiddels gaat het nieuwe verwarde heidendom bij sommige nazi's zijn sinisteren weg verder. Naast de door prof. Hauer geleide Duitsche geloofsbeweging is thans een „Noordsche geloofsbeweging" gevormd, die „aanhangster is van het Noordsche totaliteitsgeloof, de oeroude, heidensche gedachte van het Al, zonder hoop op hiernamaals en zonder verlossingsnood." Allereerst is de verwaten toon treffend, waarin de nieuwe geloofsbelijdenis wordt bekendgemaakt. Om dan nog niet te spreken van de troostelooze atmosfeer, die alle heidensche belijdenissen doet vergeten.

Ook de strijd om vernieuwing van breede en onsterfelijke kultuur gaat zijn normalen gang.

Mevrouw Antonia Valentin heeft een boek geschreven over Heinrich Heine. Een Parijsche boekhandel, die naar aanleiding daarvan een tentoonstelling wilde houden, schreef aan het museum te Dusseldorp om eenige stukken te leen te vragen. Als antwoord ontving hij de mededeeling, dat „de stad Dusseldorp Heinrich Heine niet meer wilde kennen."

En hier volgt het wekelijksche bericht over de dartelheden van beroemde filmacteurs.

Adolphe Menjou, de best gekleede filmacteur en Verres Teasdale, die doorgaat voor de best gekleede actrice uit de filmwereld, hebben hun voorgenomen huwelijk aangekondigd. Zij verschenen aan den Burgerlijken Stand nauwelijks 24 uur nadat de echtscheiding van Menjou met Katryn Carver, Menjou's vorige echtgenoote, van kracht was geworden. Miss Teasdale, een blauwoogige blondine, is in talrijke nieuwe films optreden, o.a. Roman Soandale, Fashions of 1934 en madame Dubarry. Zij is geboren in Spokane en heeft op de academie voor dramatische kunst gestudeerd voordat zij naar het filmland ging. Adolphe Menjou, die thans 44 jaar oud is, is de bekende lady-killer uit talrijke films.

HAVEN.

Vergelijkende Staat van de op het eiland Curaçao ingeklaarde vaartuigen.

STOOMSCHEPEN.

	Aantal	Netto inhoud in M3
Sept. 1934	389	2.133.153
Sept. 1933	410	2.428.111
Jan. t|m Sept. 1934	3.631	21.785.638
Jan. t|m Sept. 1933	3.615	21.444.399

ZEILSCHEPEN.

	Aantal	Netto inhoud in M3
Sept. 1934	113	8.438
Sept. 1933	127	10.281
Jan. t|m Sept.1934	965	76.985
Jan. t|m Sept. 1933	905	73.906

Zeilvaart gedurende de maand SEPT.. 1934.

Aangekomen van:		*Vertrokken naar:*	
Aruba	30	Aruba	33
Bonaire	27	Bonaire	21
Higuerote	5	Guanta	3
La Guaira	6	Jacmel	1
La Vela de Coro	6	La Guaira	15
Las Piedras	1	La Vela de Coro	17
Mayaguez P. R.	1	Marigot	1
Pto. Cabello	12	Mayaguez P. R.	1
Rio Hacha	2	Pampater	1
San Guan P. R.	1	Pto. Cabello	12
Suriname	1	Pto. Sucre	2
Tucacas	16	Sta. Marta	1
Zee	5		
Totaal	113	Totaal	108